

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 112/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 112/02	Spojené veci C-183/17 P a C-184/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 31. januára 2019 – International Management Group/Európska komisia (Odvolanie — Rozvojová spolupráca — Plnenie rozpočtu Európskej únie prostredníctvom nepriameho hospodárenia — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Napadnuteľné akty — Rozhodnutie o zverení úlohy plnenia rozpočtu inej osobe, než ktorej bola zverená pôvodne — Rozhodnutie o nezverení ďalších úloh plnenia rozpočtu subjektu, ktorý bol pôvodne vybratý — Nariadenie (ES, Euratom) č. 2342/2002 — Článok 43 — Delegované nariadenie (EÚ) č. 1268/2012 — Článok 43 — Pojem „medzinárodná organizácia“ — Podmienky — Návrh na náhradu škody)	2
---------------	---	---

2019/C 112/03	Vec C-194/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 31. januára 2019 – Georgios Pandalis/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), LR Health & Beauty Systems GmbH (Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 51 ods. 2, ako aj článok 75 — Ochranná známka Európskej únie Cystus — Výživový doplnok nie na lekárske použitie — Čiastočné vyhlásenie ochrannej známky za zrušenú — Neexistencia riadneho používania ochrannej známky — Vnímanie pojmu „cystus“ ako opisného údaja hlavnej zložky dotknutých výrobkov — Povinnosť odôvodnenia)	3
---------------	---	---

2019/C 112/04	Vec C-220/17: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 30. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin – Nemecko) – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG/Land Berlin (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Platnosť smernice 2014/40/EÚ — Výroba, prezentácia a predaj tabakových výrobkov — Právna úprava týkajúca sa „zložiek“ — Zákaz tabakových výrobkov s arómou)	3
2019/C 112/05	Vec C-225/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 31. januára 2019 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada Európskej únie, Európska komisia (Odvolanie — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov — Zrušenie zaradenia do zoznamu Všeobecným súdom Európskej únie — Zmena kritérií na zaradenie do zoznamu osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje — Opätovné zaradenie do zoznamu — Dôkazy vzťahujúce sa na okamih pred prvým zaradením do zoznamu — Skutočnosti známe pred prvým zaradením do zoznamu — Právna sila rozhodnutej veci — Rozsah — Právna istota — Ochrana legitímnej dôvery — Zásada ne bis in idem — Účinná súdna ochrana)	4
2019/C 112/06	Vec C-587/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 30. januára 2019 – Belgické kráľovstvo/Európska komisia (Odvolanie — Európsky poľnohospodársky záručný fond (EPZF) — Nariadenie (ES) č. 1290/2005 — Nariadenie (EÚ) č. 1306/2013 — Výdavky vylúčené z financovania Európskou úniou — Neoprávnene vyplatené vývozné náhrady — Vymáhanie — Nevyčerpanie všetkých opravných prostriedkov — Nepodanie kasačného opravného prostriedku v nadväznosti na negatívne stanovisko advokáta na Cour de cassation (Belgicko) — Článok 267 ZFEÚ — Nepodanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru — Nedbanlivosť členského štátu)	5
2019/C 112/07	Vec C-6/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 31. januára 2019 – Helénska republika/Európska komisia (Odvolanie — Európsky poľnohospodársky záručný fond (EPZF) — Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV — Nariadenie (ES) č. 1290/2005 — Financovanie spoločnej poľnohospodárskej politiky — Výdavky vylúčené z financovania — Výdavky vynaložené Helénskou republikou)	6
2019/C 112/08	Vec C-149/18: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 31. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalsko) – Agostinho da Silva Martins/Dekra Claims Services Portugal SA (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Rozhodné právo pre mimozmluvné záväzky — Nariadenie (ES) č. 864/2007 (Rím II) — Články 16 a 27 — Imperatívne normy — Smernica 2009/103/ES — Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel — Článok 28)	6
2019/C 112/09	Vec C-600/17: Uznesenie Súdneho dvora (druhá komora) zo 17. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Roma – Taliansko) – Pina Cipollone/Ministero della Giustizia (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Sociálna politika — Pracovný pomer na dobu určitú — Zmierovacie súdy — Zjavná neprípustnosť)	7
2019/C 112/10	Vec C-626/17: Uznesenie Súdneho dvora (druhá komora) zo 17. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di Pace di Roma – Taliansko) – Alberto Rossi/Ministero della Giustizia (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Sociálna politika — Pracovný pomer na dobu určitú — Zmierovací sudcovia — Zjavná neprípustnosť)	7
2019/C 112/11	Vec C-169/18: Uznesenie Súdneho dvora (prvá komora) z 10. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal – Írsko) – Atif Mahmood a i./Minister for Justice and Equality (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Zastavenie konania)	8
2019/C 112/12	Spojené veci C-335/18 a C-336/18: Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 30. januára 2019 – (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofiyski gradski sad, Apelativen sad – Sofia – Bulharsko) – trestné konanie proti AK (C-335/18), EP (C-336/18) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Kontrola peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Európskej únie alebo vystupujú z Európskej únie — Nariadenie (ES) n°1889/2005 — Článok 3 ods. 1 — Porušenie ohlasovacej povinnosti — Článok 4 ods. 2 — Opatrenie zaistenia — Článok 9 ods. 1 — Sankcie stanovené vnútroštátnym právom — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, popri treste odňatia slobody alebo pokute vo výške jednej pätiny neohlásenej sumy, prepadnutie tejto v prospech štátu — Primeranosť)	9

2019/C 112/13	Vec C-440/18 P: Uznesenie Súdneho dvora z 30. januára 2019 – Verein Deutsche Sprache eV/Európska komisia (Odvolanie — Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa rozhodnutia Európskej komisie o prestavbe tlačového strediska v budove Berlaymont súvisiacej s uvádzaním nápisov len vo francúzskom a anglickom jazyku — Zamietnutie úplného prístupu)	9
2019/C 112/14	Vec C-426/18 P: Odvolanie podané 26. júna 2018: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 18. apríla 2018 vo veci T-298/17, Iordăchescu a iní/Parlament a iní	10
2019/C 112/15	Vec C-560/18 P: Odvolanie podané 3. septembra 2018: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 10. júla 2018 vo veci T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Komisia	10
2019/C 112/16	Vec C-730/18 P: Odvolanie podané 23. novembra 2018: SC proti uzneseniu Všeobecného súdu (deviata komora) z 19. septembra 2018 vo veci T-242/17, SC/Eulex Kosovo	12
2019/C 112/17	Vec C-736/18 P: Odvolanie podané 26. novembra 2019: Gugler France proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 25. septembra 2018 vo veci T-238/17, Gugler/EUIPO	13
2019/C 112/18	Vec C-741/18 P: Odvolanie podané 27. novembra 2018: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci T-708/17, OPS Újpest/Komisia	14
2019/C 112/19	Vec C-747/18 P: Odvolanie podané 30. novembra 2018: Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci T-710/17, Lux-Rehab Non-Profit/Komisia	15
2019/C 112/20	Vec C-748/18 P: Odvolanie podané 30. novembra 2018: Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci T-713/17, Motex/Komisia	16
2019/C 112/21	Vec C-764/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Surpemo (Španielsko) 5. decembra 2018 – Ayuntamiento de Pamplona/Orange España S.A.U.	17
2019/C 112/22	Vec C-765/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Koblenz (Nemecko) 6. decembra 2018 – Stadtwerke Neuwied GmbH/RI	17
2019/C 112/23	Vec C-773/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Halle (Nemecko) 10. decembra 2018 – TK/Land Sachsen-Anhalt	18
2019/C 112/24	Vec C-774/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Halle (Nemecko) 10. decembra 2018 – UL/Land Sachsen-Anhalt	19
2019/C 112/25	Vec C-775/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Halle (Nemecko) 10. decembra 2018 – VM/Land Sachsen-Anhalt	20

2019/C 112/26	Vec C-781/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Roma (Taliansko) 12. decembra 2018 – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.)/Soundreef Ltd	21
2019/C 112/27	Vec C-783/18 P: Odvolanie podané 12. decembra 2018: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 3. októbra 2018 vo veci T-313/17, Wajos GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo	22
2019/C 112/28	Vec C-786/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 14. decembra 2018 – ratiopharm GmbH/Novartis Consumer Health GmbH	23
2019/C 112/29	Vec C-788/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria provinciale di Parma (Taliansko) 14. decembra 2018 – Stanleyparma Sas, Stanleybet Malta Ltd/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma	23
2019/C 112/30	Vec C-789/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 12. decembra 2018 – AQ a i./Corte dei Conti a i.	24
2019/C 112/31	Vec C-790/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 12. decembra 2018 – ZQ/Corte dei Conti a i.	26
2019/C 112/32	Vec C-834/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalsko) 28. decembra 2018 – Rolibérica, Lda/Autoridade para as Condições do Trabalho	27
2019/C 112/33	Vec C-18/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. januára 2019 – WM/Stadt Frankfurt am Main	27
2019/C 112/34	Vec C-49/19: Žaloba podaná 25. januára 2019 – Európska komisia/Portugalská republika	28
2019/C 112/35	Vec C-50/19 P: Odvolanie podané 25. januára 2019: Sigma Alimentos Exterior, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-239/11, Sigma Alimentos Exterior/Komisia	29
2019/C 112/36	Vec C-51/19 P: Odvolanie podané 25. januára 2019: World Duty Free Group S.A., predtým Autogrill España, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-219/10 RENV, World Duty Free Group/Komisia	30
2019/C 112/37	Vec C-52/19 P: Odvolanie podané 25. januára 2019: Banco Santander, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-227/10, Banco Santander S.A./Európska komisia	31
2019/C 112/38	Vec C-53/19 P: Odvolanie podané 25. januára 2019: Banco Santander, S.A. a Santusa Holding, S. L. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-399/11 RENV, Banco Santander a Santusa/Komisia	32
2019/C 112/39	Vec C-54/19 P: Odvolanie podané 25. januára 2019: Axa Mediterranean Holding, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-405/11, Axa Mediterranean/Komisia	33

2019/C 112/40	Vec C-55/19 P: Odvolanie podané 25. januára 2019: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-406/11, Prosegur Compañía de Seguridad/Komisia	34
2019/C 112/41	Vec C-63/19: Žaloba podaná 29. januára 2019 – Európska komisia/Talianska republika	35
2019/C 112/42	Vec C-64/19 P: Odvolanie podané 29. januára 2019: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-219/10 RENV, World Duty Free Group/Komisia	36
2019/C 112/43	Vec C-65/19 P: Odvolanie podané 29. januára 2019: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-399/11 RENV, Banco Santander a Santusa/Komisia	37
2019/C 112/44	Vec C-106/19: Žaloba podaná 11. februára 2019 – Talianska republika/Rada Európskej únie, Európsky parlament	38
2019/C 112/45	Vec C-577/17: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, za účasti: Clinton Osas Alake alias Klenti Solim a i.	39
2019/C 112/46	Vec C-313/18: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Svea hovrätt – Švédsko) – Dacom Limited/IPM Informed Portfolio Management AB	40
2019/C 112/47	Vec C-566/18: Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Handelsgericht Wien – Rakúsko) – Austrian Airlines AG/MG, NF	40
2019/C 112/48	Vec C-617/18: Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 16. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Albacete – Španielsko) – Los prestatarios/Globalcaja S. A.	40

Všeobecný súd

2019/C 112/49	Vec T-647/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 8. februára 2019 – Serendipity a. i./EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI) („Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie CHIARA FERRAGNI — Staršia slovná ochranná známka Beneluxu Chiara — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámieny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	41
2019/C 112/50	Vec T-34/19: Žaloba podaná 16. januára 2019 – Orkla Foods Danmark/EUIPO (PRODUCED WITHOUT BOILING SCANDINAVIAN DELIGHTS ESTABLISHED 1834 FRUIT SPREAD)	41
2019/C 112/51	Vec T-41/19: Žaloba podaná 23. januára 2019 – MSI Svetovanje/EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)	42
2019/C 112/52	Vec T-52/19: Žaloba podaná 28. januára 2019 – AH/Eurofound	43
2019/C 112/53	Vec T-54/19: Žaloba podaná 29. januára 2019 – Nosio/EUIPO (BIANCOFINO)	44
2019/C 112/54	Vec T-60/19: Žaloba podaná 31. januára 2019 – Cyprus/EUIPO – Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	44
2019/C 112/55	Vec T-64/19: Žaloba podaná 4. februára 2019 – ECSEL Joint Undertaking/Personal Health Institute International	45

2019/C 112/56	Vec T-67/19: Žaloba podaná 5. februára 2019 – Sixsigma Networks Mexico/EUIPO – Dokkio (DOKKIO)	46
2019/C 112/57	Vec T-69/19: Žaloba podaná 6. februára 2019 – Südwestdeutsche Salzwerke/EUIPO (Bad Reichenhaller Alpensaline)	47
2019/C 112/58	Vec T-74/19: Žaloba podaná 7. februára 2019 – DK Company/EUIPO – Hunter Boot (DENIM HUNTER)	47
2019/C 112/59	Vec T-75/19: Žaloba podaná 8. februára 2019 – Comune di Milano/Parlament a Rada	48
2019/C 112/60	Vec T-81/19: Žaloba podaná 12. februára 2019 – Apostolopoulou a Apostolopoulou Chrysanthaki/Komisia	49

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2019/C 112/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 103, 18.3.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 93, 11.3.2019

Ú. v. EÚ C 82, 4.3.2019

Ú. v. EÚ C 72, 25.2.2019

Ú. v. EÚ C 65, 18.2.2019

Ú. v. EÚ C 54, 11.2.2019

Ú. v. EÚ C 44, 4.2.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

**Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 31. januára 2019 – International Management Group/
Európska komisia**

(Spojené veci C-183/17 P a C-184/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Rozvojová spolupráca — Plnenie rozpočtu Európskej únie prostredníctvom nepriameho hospodárenia — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Napadnuteľné akty — Rozhodnutie o zverení úlohy plnenia rozpočtu inej osobe, než ktorej bola zverená pôvodne — Rozhodnutie o nezverení ďalších úloh plnenia rozpočtu subjektu, ktorý bol pôvodne vybratý — Nariadenie (ES, Euratom) č. 2342/2002 — Článok 43 — Delegované nariadenie (EÚ) č. 1268/2012 — Článok 43 — Pojem „medzinárodná organizácia“ — Podmienky — Návrh na náhradu škody)

(2019/C 112/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: International Management Group (v zastúpení: L. Levi a J.-Y. de Cara, avocats)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre a J. Baquero Cruz, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudky Všeobecného súdu Európskej únie z 2. februára 2017, *International Management Group/Komisia* (T-29/15, neuverejnený, EU:T:2017:56), a z 2. februára 2017, *International Management Group/Komisia* (T-381/15, neuverejnený, EU:T:2017:57), sa zrušujú.
2. Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2014) 9787 final zo 16. decembra 2014, ktorým sa mení vykonávacie rozhodnutie C(2013) 7682 final o akčnom programe na rok 2013 pre Mjanmarsko/Barmu, ktorý sa má financovať zo všeobecného rozpočtu Európskej únie, sa zrušuje.
3. Rozhodnutie Európskej komisie o tom, že s International Management Group už nebudú uzatvárané nové dohody o delegovaní v rámci nepriameho hospodárenia uvedené v jej liste z 8. mája 2015, sa zrušuje.
4. Vec T-381/15 sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie na rozhodnutie o návrhu International Management Group na náhradu škody, ktorá bola tomuto subjektu spôsobená rozhodnutím Komisie uvedeným v bode 3 tohto výroku.
5. Vzájomné odvolania sa zamietajú.
6. Komisia je povinná nahradiť trovy konania vo veciach C-183/17 P, C-184/17 P a T-29/15.

7. O trovách konania vo veci T-381/15 sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 221, 10.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 31. januára 2019 – Georgios Pandalis/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), LR Health & Beauty Systems GmbH

(Vec C-194/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Ochranná známka Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 51 ods. 2, ako aj článok 75 — Ochranná známka Európskej únie Cystus — Výživový doplnok nie na lekárske použitie — Čiastočné vyhlásenie ochrannej známky za zrušenú — Neexistencia riadneho používania ochrannej známky — Vnímanie pojmu „cystus“ ako opisného údaja hlavnej zložky dotknutých výrobkov — Povinnosť odôvodnenia)

(2019/C 112/03)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Georgios Pandalis (v zastúpení: A. Franke, Rechtsanwältin)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (v zastúpení: D. Sanne a D. Walicka, splnomocnení zástupcovia), LR Health & Beauty Systems GmbH (v zastúpení: N. Weber a L. Thiel, Rechtsanwältin)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Georgios Pandalis je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 300, 11.9.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 30. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin – Nemecko) – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG/Land Berlin

(Vec C-220/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Platnosť smernice 2014/40/EÚ — Výroba, prezentácia a predaj tabakových výrobkov — Právna úprava týkajúca sa „zložiek“ — Zákaz tabakových výrobkov s arómou)

(2019/C 112/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Žalovaný: Land Berlin

Výrok rozsudku

1. Preskúmanie prvej prejudiciálnej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 7 ods. 1, 7 a 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES.
2. Článok 7 ods. 14 smernice 2014/40 sa má vykladať v tom zmysle, že na jednej strane pojem „kategória výrobkov“ v zmysle tohto ustanovenia sa vzťahuje na cigarety a tabak na vlastnoručné zhotovenie cigariet a na druhej strane postup, ktorý treba uplatniť na účely určenia, či konkrétny tabakový výrobok dosahuje hranicu 3 % stanovenú v tomto ustanovení, musí byť stanovený v súlade s vnútroštátnym právom dotknutého členského štátu.
3. Články 8 až 11 smernice 2014/40 sa majú vykladať v tom zmysle, že členským štátom neumožňujú stanoviť lehoty na transpozíciu, ktoré sú komplementárne k tým, ktoré sú stanovené v článkoch 29 a 30 tejto smernice.
4. Preskúmanie druhej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by sa mohla dotknúť platnosti článku 9 ods. 1 druhého pododseku, článku 9 ods. 4 písm. a) druhej vety, článku 9 ods. 6, článku 10 ods. 1 písm. b), e) a f), ako aj článku 11 ods. 1 prvého pododseku prvej vety smernice 2014/40.
5. Článok 13 ods. 1 písm. c) a článok 13 ods. 3 smernice 2014/40 sa majú vykladať v tom zmysle, že členským štátom ukladajú povinnosť, aby použitie informácií, ktoré sa týkajú chuti, vône, arómy alebo iných prídavných látok, zakázali aj vtedy, keď nejde o propagačné informácie, a že použitie dotknutých zložiek je naďalej dovolené.
6. Preskúmanie tretej prejudiciálnej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 13 ods. 1 písm. c) a článku 13 ods. 3 smernice 2014/40.

(¹) Ú. v. EÚ C 239, 24.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 31. januára 2019 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada Európskej únie, Európska komisia

(Vec C-225/17 P) (¹)

(Odvolanie — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov — Zrušenie zaradenia do zoznamu Všeobecným súdom Európskej únie — Zmena kritérií na zaradenie do zoznamu osôb a subjektov, ktorých majetok sa zmrazuje — Opätovné zaradenie do zoznamu — Dôkazy vzťahujúce sa na okamih pred prvým zaradením do zoznamu — Skutočnosti známe pred prvým zaradením do zoznamu — Právna sila rozhodnutej veci — Rozsah — Právna istota — Ochrana legitímnej dôvery — Zásada ne bis in idem — Účinná súdna ochrana)

(2019/C 112/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, Qeshm Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Marine Information Technology Development Co, Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Hoopad Darya Shipping Agency, Valfajr 8th Shipping Line Co. (v zastúpení: M. Lester QC, M. Taher, Solicitor)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie (v zastúpení: J. Kneale a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia), Európska komisia (v zastúpení D. Gauci a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. *Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Shipping Lines, IRISL Europe GmbH, Qeshm Marine Services & Engineering Co., Irano Mistr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Marine Information Technology Development Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Hoopad Darya Shipping Agency a Valfajr 8th Shipping Line Co.* znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada Európskej únie.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 30. januára 2019 – Belgické kráľovstvo/Európska komisia

(Vec C-587/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Európsky poľnohospodársky záručný fond (EPZF) — Nariadenie (ES) č. 1290/2005 — Nariadenie (EÚ) č. 1306/2013 — Výdavky vylúčené z financovania Európskou úniou — Neoprávnene vyplatené vývozné náhrady — Vymáhanie — Nevyčerpanie všetkých opravných prostriedkov — Nepodanie kasačného opravného prostriedku v nadväznosti na negatívne stanovisko advokáta na Cour de cassation (Belgicko) — Článok 267 ZFEÚ — Nepodanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru — Nedbanlivosť členského štátu)

(2019/C 112/06)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: J.-C. Halleux, M. Jacobs, C. Pochet, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci E. Grégoire a J. Mariani, avocats)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: A. Bouquet a B. Hofstötter, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 20. júla 2017, Belgicko/Komisia (T-287/16, neverejný, EU:T:2017:531), sa zrušuje.
2. Vec T-287/16 sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 412, 4.12.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 31. januára 2019 – Helénska republika/Európska komisia(Vec C-6/18 P) ⁽¹⁾**(Odvolaie — Európsky poľnohospodársky záručný fond (EPZF) — Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV — Nariadenie (ES) č. 1290/2005 — Financovanie spoločnej poľnohospodárskej politiky — Výdavky vylúčené z financovania — Výdavky vynaložené Helénskou republikou)**

(2019/C 112/07)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka): Helénska republika (v zastúpení: G. Kanellopoulos, I. Pachi a A. Vasilopoulou, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: D. Triantafyllou a A. Sauka, splnomocnené zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolaie sa zamieta.
2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 63, 19.2.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 31. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação de Lisboa – Portugalsko) – Agostinho da Silva Martins/ Dekra Claims Services Portugal SA(Vec C-149/18) ⁽¹⁾**(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Rozhodné právo pre mimozmluvné záväzky — Nariadenie (ES) č. 864/2007 (Rím II) — Články 16 a 27 — Imperatívne normy — Smernica 2009/103/ES — Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel — Článok 28)**

(2019/C 112/08)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal da Relação de Lisboa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Agostinho da Silva Martins

Žalovaná: Dekra Claims Services Portugal SA

Výrok rozsudku

1. Článok 16 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky („Rím II“) sa má vykladať v tom zmysle, že také vnútroštátne ustanovenie, o aké ide v konaní vo veci samej, ktoré stanovuje, že premlčacia lehota na podanie žaloby o náhradu škody spôsobenú poistnou udalosťou je trojročná, sa nemôže považovať za imperatívnu normu v zmysle tohto článku, pokiaľ súd, ktorému bola vec predložená, na základe podrobnej analýzy znenia, všeobecnej systematiky, cieľov, ako aj na základe okolností, za ktorých bolo toto ustanovenie prijaté, nekonštatuje, že je vo vnútroštátnom právnom poriadku natoľko dôležité, že odôvodňuje výnimku z uplatnenia rozhodného práva určeného podľa článku 4 tohto nariadenia.

2. Článok 27 nariadenia č. 864/2007 sa má vykladať v tom zmysle, že článok 28 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, tak ako bol prebratý do vnútroštátneho práva, nie je ustanovením práva Únie, ktoré stanovuje kolízne normy v oblasti mimozmluvných záväzkov v zmysle tohto článku 27.

(¹) Ú. v. EÚ C 161, 7.5.2018.

Uznesenie Súdneho dvora (druhá komora) zo 17. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Roma – Taliansko) – Pina Cipollone/Ministero della Giustizia

(Vec C-600/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Sociálna politika — Pracovný pomer na dobu určitú — Zmierovacie súdy — Zjavná neprípustnosť)

(2019/C 112/09)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di pace di Roma

Účastníci konania

Žalobkyňa: Pina Cipollone

Žalovaný: Ministero della Giustizia

za účasti: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Výrok

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, podaný rozhodnutím Giudice di pace di Roma (zmierovací súd v Ríme, Taliansko) z 25. augusta 2017 je zjavne neprípustný.

(¹) Ú. v. EÚ C 437, 18.12.2017.

Uznesenie Súdneho dvora (druhá komora) zo 17. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di Pace di Roma – Taliansko) – Alberto Rossi/Ministero della Giustizia

(Vec C-626/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 53 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Sociálna politika — Pracovný pomer na dobu určitú — Zmierovací sudcovia — Zjavná neprípustnosť)

(2019/C 112/10)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di Pace di Roma

Účastníci konania

Žalobca: Alberto Rossi

Žalovaný: Ministero della Giustizia

za účasti: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa), Associazione Nazionale Giudici di Pace, Coordinamento Nazionale Giustizia di Pace, Organismo Unitario della Magistratura Onoraria – Magistrati Onorari Riuniti, Maria Maddalena Acernese a 656 ďalších zmierovacích sudcov, Angela Abbondandolo a 139 honorárnych viceprokurátorov, Santina Adelfio a 101 honorárnych sudcov

Výrok

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal *Giudice di pace di Roma* (zmierovací sudca v Ríme, Taliansko) rozhodnutím zo 17. októbra 2017, je zjavne neprípustný.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 52, 12.2.2018.

Uznesenie Súdneho dvora (prvá komora) z 10. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal – Írsko) – Atif Mahmood a i./Minister for Justice and Equality

(Vec C-169/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Zastavenie konania)

(2019/C 112/11)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal

Účastníci konania

Žalobcovia: Atif Mahmood, Shabina Atif, Mohammed Ahsan, Mohammed Haroon, Nik Bibi Haroon, Noor Habib a i.

Žalovaný: Minister for Justice and Equality

Výrok

Konanie vo veci návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (odvolací súd, Írsko) rozhodnutím z 23. februára 2018 vo veci C-169/18 sa zastavuje.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018.

Uznesenie Súdneho dvora (ôsma komora) z 30. januára 2019 – (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofiyski gradski sad, Apelativen sad – Sofia – Bulharsko) – trestné konanie proti AK (C-335/18), EP (C-336/18)

(Spojené veci C-335/18 a C-336/18) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Kontrola peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Európskej únie alebo vystupujú z Európskej únie — Nariadenie (ES) n°1889/2005 — Článok 3 ods. 1 — Porušenie ohlasovacej povinnosti — Článok 4 ods. 2 — Opatrenie zaistenia — Článok 9 ods. 1 — Sankcie stanovené vnútroštátnym právom — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, popri treste odňatia slobody alebo pokute vo výške jednej pätiny neohlásenej sumy, prepadnutie tejto v prospech štátu — Primeranosť)

(2019/C 112/12)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofiyski gradski sad, Apelativen sad – Sofia

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

AK (C-335/18), EP (C-336/18)

Výrok

Článok 4 ods. 2 a článok 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 z 26. októbra 2005 o kontrole peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Spoločenstva alebo vystupujú zo Spoločenstva, sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava vo veci samej, ktorá ako sankciu za porušenie ohlasovacej povinnosti podľa článku 3 tohto nariadenia stanovuje, popri treste odňatia slobody do piatich rokov alebo pokute vo výške jednej pätiny neohlásenej sumy peňažných prostriedkov v hotovosti, prepadnutie tejto neohlásenej sumy v prospech štátu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 276, 6.8.2018.

Uznesenie Súdneho dvora z 30. januára 2019 – Verein Deutsche Sprache eV/Európska komisia

(Vec C-440/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa rozhodnutia Európskej komisie o prestavbe tlačového strediska v budove Berlaymont súvisiacej s uvádzaním nápisov len vo francúzskom a anglickom jazyku — Zamietnutie úplného prístupu)

(2019/C 112/13)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Verein Deutsche Sprache eV (v zastúpení: W. Ehrhardt, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: F. Erlbacher a F. Clotuche-Duvieusart, splnomocnení zástupcovia)

Výrok

1. Odvolanie sa zamietá ako zjavne neprípustné.

2. Verein Deutsche Sprache eV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.

(¹) Ú. v. EÚ C 294, 20.8.2018.

Odvolanie podané 26. júna 2018: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 18. apríla 2018 vo veci T-298/17, Iordăchescu a iní/Parlament a iní

(Vec C-426/18 P)

(2019/C 112/14)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Odvolatelia: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu, Cristinel Iordăchescu (v zastúpení: A. Cuculis, advokát)

Ďalší účastníci konania: Európsky parlament, Rada Európskej únie, Európska komisia

Súdny dvor (deviata komora) uznesením z 31. januára 2018 odvolanie zamietol.

Odvolanie podané 3. septembra 2018: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 10. júla 2018 vo veci T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Komisja

(Vec C-560/18 P)

(2019/C 112/15)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (v zastúpení: P. Hoffman, advokát)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Švédске kráľovstvo, Poľská republika

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka žiada, aby Súdny dvor:

- zrušil uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie z 10. júla 2018 vo veci T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Komisja,
- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 12. júna 2015, GESTDEM 2015/1291, ktorým sa odvolateľke zamietol prístup k podrobnému stanovisku, ktoré vydala Európska komisia v rámci oznamovacieho konania 2014/537/PL, a rozhodnutie Európskej komisie zo 17. júla 2015, GESTDEM 2015/1291, ktorým sa odvolateľke zamietol prístup k podrobnému stanovisku, ktoré vydala Maltská republika v rámci oznamovacieho konania 2014/537/PL, a uložil Európskej komisii povinnosť znášať jej vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania odvolateľky, alebo
- alternatívne, ak Súdny dvor dospeje k záveru, že stav konania mu nedovoľuje vydať konečný rozsudok, vrátil vec Všeobecnému súdu Európskej únie a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaie sa zakladá na týchto dôvodoch:

- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, po prvé, keď rozhodol v bodoch 30 a 32 napadnutého uznesenia, že je nepravdepodobné, aby sa protiprávnosť, ktorú odvolateľka vytýkala v žalobe, opakovala v budúcnosti a že odvolateľka nemá žiadny právny záujem na podaní žaloby, a po druhé, keď rozhodol v tých istých bodoch, že je v tejto súvislosti relevantné, či v budúcnosti pravdepodobne nastane situácia, v ktorej sa návrh právneho predpisu predloží Komisii, ktorá vyjadrila svoje obavy v súvislosti s existujúcou právnou úpravou oznamujúceho členského štátu, voči ktorému sa vedie konanie pre porušenie povinnosti, a v ktorom Komisia zamietla prístup k podrobnému stanovisku vydanému na základe smernice 98/34⁽¹⁾, ktoré sa vzťahuje na taký návrh právneho predpisu, s odôvodnením, ktoré sa zakladá na všeobecnej domnienke zákazu zverejnenia z dôvodu ochrany účelu konania o porušení povinnosti, zatiaľ čo z právneho hľadiska nie je relevantné, či takáto situácia pravdepodobne nastane, ale to, či Komisia v budúcnosti pravdepodobne použije výklad na riadenia 1049/2001⁽²⁾ alebo smernice 98/34, na ktorý sa odvoláva a na ktorý sa odvolateľka sťažovala vo svojej žalobe.
- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 33 napadnutého uznesenia rozhodol, že potreba rozhodnúť vo veci týkajúcej sa zamietnutia zverejniť dokumenty zo strany Komisie z dôvodu údajného „neoddeliteľného prepojenia“ medzi nimi a prebiehajúcim konaním o porušení povinnosti, v ktorom sa ukončilo ústne konanie, nemôže vyplývať z potreby poskytnúť odvolateľke účinnú súdnu ochranu a zo skutočnosti, že v prípade neexistencie rozhodnutia by sa Komisia mohla vyhnúť súdnemu preskúmaniu jej rozhodnutia, pretože inak by sa každý žiadateľ, ktorého žiadosť o prístup k dokumentom bola zamietnutá, mohol domáhať rozhodnutia voči Komisii, aj v prípade, že by sa jeho žiadosti vyhovel po podaní žaloby na Všeobecný súd.
- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 34 napadnutého uznesenia rozhodol, že aj napriek tomu, že konanie o žalobe podanej odvolateľkou proti sporným rozhodnutiam trvalo takmer tri roky a zahŕňalo viaceré podania a pojednávanie, skutočnosť, že sa ukončilo konanie a odvolateľke alebo jej členom sa znovu nariadilo – tento krát v rámci žaloby o náhradu škody voči Komisii – aby namietali voči protiprávnosti sporných rozhodnutí, nepredstavovala pre nich neodôvodnené bremeno.
- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 34 napadnutého uznesenia rozhodol, že neexistencia potreby rozhodnúť sa zakladá na nárokoch odvolateľky alebo jej členov na náhradu škody spôsobenej spornými rozhodnutiami, len z toho dôvodu, po prvé, že odvolateľky nespresnila, či ona samotná alebo jej členovia majú skutočne v úmysle uplatniť si také nároky, po druhé, nepredložila presné, konkrétne a overiteľné dôkazy, pokiaľ ide o účinky sporných rozhodnutí, a po tretie, neuviedla podrobnosti dôsledkov, ktoré vyplývali zo zamietnutia prístupu k dokumentom, a hoci, po štvrté, Všeobecný súd zároveň uložil odvolateľke povinnosť znášať jej vlastné trovy konania, ktoré trovy tak spôsobili konkrétnu škodu odvolateľke v sporných rozhodnutiach.
- Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 34 napadnutého uznesenia rozhodol, že odvolateľka nemá právny záujem na podaní žaloby, hoci na odstránenie nemajetkovej ujmy spôsobenej odvolateľke ako profesijnej organizácii je nevyhnutné zrušenie sporných rozhodnutí a neexistujú žiadne iné prostriedky nápravy.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 204, 1998, s. 37; Mím. vyd. 13/020, s. 337).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331).

**Odvolanie podané 23. novembra 2018: SC proti uzneseniu Všeobecného súdu (deviata komora)
z 19. septembra 2018 vo veci T-242/17, SC/Eulex Kosovo**

(Vec C-730/18 P)

(2019/C 112/16)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťel: SC (v zastúpení: A. Kunst, Rechtsanwältin, L. Moro, avvocato)

Ďalší účastník konania: Eulex Kosovo

Návrhy odvolateľa

Odvolaťel navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnuté uznesenie,
- prejednal žalobu okrem piateho žalobného dôvodu,

a v dôsledku toho:

- rozhodol, že misia EULEX porušila svoje zmluvné povinnosti pri plnení zmluvy, ako aj pri uplatňovaní OPLAN a konceptu operácií (Conops), štandardných prevádzkových postupov (SPP), t. j. SPP pre zmenu zloženia a SPP pre výber zamestnancov, ako aj zásady čestnosti a dobrej viery, ktoré oprávňujú na náhradu škody,
- rozhodol, že misia EULEX porušila svoje povinnosti z iného ako zmluvného vzťahu voči odvolateľovi, vrátane jeho práva na spravodlivé a primerané pracovné podmienky (článok 31 Charty základných práv EÚ), práva na riadnu správu vecí verejných, ako aj zásady nestrannosti (článok 41 Charty základných práv EÚ), ktoré oprávňujú na náhradu škody,
- vyhlásil rozhodnutie o vnútornom výberovom konaní z roku 2016, ako aj neobnovenie pracovnej zmluvy odvolateľa za neplatné,
- uložil misii EULEX povinnosť nahradiť odvolateľovi majetkovú škodu vo výške zodpovedajúcej nevyplatenej hrubej mzde za 19 mesiacov, ku ktorej by sa mali pripočítať denné diéty a zvýšenie mzdy, ako aj navyše nehmotnú ujmu vo výške 50 000 eur z dôvodu nezákonných rozhodnutí alebo aktov misie EULEX,

subsidiárne:

- vrátil vec Všeobecnému súdu, aby opätovne rozhodol vo veci samej,
- uložil ďalšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania v prvostupňovom aj odvolacom konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Svojím odvolaním odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd mal právomoc rozhodnúť v jej veci. Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol žalobu ako čiastočne zjavne neprípustnú a čiastočne ako žalobu bez akéhokoľvek právneho základu.

Na podporu odvolania odvolateľ uvádza päť odvolacích dôvodov.

Prvý odvolací dôvod je založený na porušení článku 272 ZFEÚ, keďže Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď preklasifikoval tretí žalobný návrh (t. j. žalobný návrh odvolateľa založený na článku 272 ZFEÚ na vyhlásenie rozhodnutia o vnútornom výberovom konaní z roku 2016 a neobnovenia zmluvy za nezákonné) na žalobu o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ a zamietol túto žalobu ako neprípustnú.

Všeobecný súd nemá právomoc na zmenu klasifikácie, keďže to ide proti výslovnému úmyslu žalobcu. Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď odoprel žalobcovi možnosť vyjadriť svoje stanovisko k zmene klasifikácie.

Druhý odvolací dôvod je založený na porušení článku 272 ZFEÚ, porušení práva odvolateľa na účinný prostriedok nápravy podľa článku 47 Charty základných práv EÚ a porušení zásady rovnosti zaobchádzania, keďže Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď nesúhlasil s právomocou na základe článku 272 ZFEÚ, pokiaľ ide o tretí žalobný návrh, a nepreskúmal vec samu.

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že žaloba o vyhlásenie nezákonnosti podľa článku 272 ods. 4 ZFEÚ v súvislosti s rozhodnutím o vnútornom výberovom konaní z roku 2016 a neobnovením zmluvy je v skutočnosti žalobou o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ; že tieto rozhodnutia nie sú založené na pravidlách upravujúcich zmluvný vzťah, ale sú administratívnymi aktmi a nemôžu byť napadnuté podľa článku 272 ZFEÚ.

Tretí odvolací dôvod je založený na: (i) porušení SPP pre zmenu zloženia a výber zamestnancov, porušení práva na riadnu správu vecí verejných vrátane zásady nestrannosti a (ii) nedostatočnosti odôvodnenia, keďže Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že neobnovenie zmluvy odvolateľa bolo odôvodnené tým, že neuspel vo vnútornom výberovom konaní z roku 2016.

Všeobecný súd sa nezaoberal tvrdeniami odvolateľa uvedenými v prvom, druhom a treťom žalobnom dôvode žaloby, t. j. že neuspel vo vnútornom výberovom konaní z roku 2016 z toho dôvodu, že predsedníčka výberovej komisie sa sama nevyvlúčila, ani nebola vylúčená z dôvodu svojho zjavného konfliktu záujmov a zaujatosti.

Štvrtý odvolací dôvod je založený na porušení článku 268 a článku 340 ods. 2 ZFEÚ, keďže Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že žaloba o náhradu škody na základe zodpovednosti z iného ako zmluvného vzťahu, týkajúca sa rozhodnutia o výberovom konaní z roku 2016 a o neobnovení zmluvy, je neprípustná. Odvolateľ podal žalobu na konštatovanie, ktorá je prípustná, a preto je prípustná aj žaloba o náhradu škody.

Piaty odvolací dôvod je založený na (i) porušení článku 268 a článku 340 ods. 2 ZFEÚ, ako aj porušení práva odvolateľa podľa článkov 31 a 41 Charty základných práv EÚ (zodpovednosť z iného ako zmluvného vzťahu) a (ii) porušení článku 272 a článku 340 ods. 1 ZFEÚ, ako aj porušení požiadaviek stanovených v žiadostiach o príspevky z roku 2014 (zmluvná zodpovednosť), keďže Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že žaloby o náhradu škody založené na zmluvnej zodpovednosti a zodpovednosti z iného ako zmluvného vzťahu, týkajúce sa opakovaných žiadostí o vykonanie vodičských skúšok, ktoré obťažovali žalobcu, sú právne nedôvodné.

Opakovaná žiadosti misie EULEX, aby odvolateľ znovu a znovu vykonal vodičský test, aj keď táto misia vedela o zdravotnom postihnutí jeho pravej ruky, boli nezákonné. V dôsledku toho utrpel nemajetkovú ujmu, ktorá oprávňuje na náhradu škody.

Odvolanie podané 26. novembra 2019: Gugler France proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 25. septembra 2018 vo veci T-238/17, Gugler/EUIPO

(Vec C-736/18 P)

(2019/C 112/17)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Gugler France (v zastúpení: S. Guerlain, avocát)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Alexander Gugler

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (ôsma komora) z 25. septembra 2018 vo veci T-238/17 z dôvodu porušenia článku 8 ods. 4 NOZEÚ pokiaľ ide o posúdenie pravdepodobnosti zámeny zodpovedajúcej článku 8 ods. 1 písm. b) NOZEÚ,

— uložiť pánovi Alexandrovi Guglerovi povinnosti nahradiť trovy tohto konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa uvádza porušenie článku 8 ods. 4 NOZEÚ a následne článku L711-4 francúzskeho zákona o duševnom vlastníctve z dôvodu, že nebola preukázaná existencia ekonomického prepojenia medzi majiteľom skoršieho práva (žalobkyne) a žiadateľom napadnutej ochrannej známky (odporcu) a tiež z dôvodu možnej neexistencie pravdepodobnosti zámeny.

Odvolanie podané 27. novembra 2018: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci T-708/17, OPS Újpest/Komisia

(Vec C-741/18 P)

(2019/C 112/18)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Odvolaťka: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (OPS Újpest Kft.) (v zastúpení: L. Szabó, ügyvéd)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

OPS Újpest Kft. vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že odvolanie je prípustné a dôvodné a následne zrušil uznesenie Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci T-708/17, OPS Újpest/Komisia, oznámené odvolateľke 2. októbra 2018,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodovanie o druhej, tretej a štvrtej vznesenej námietke neprípustnosti,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania na prvom stupni a trov odvolacieho konania, s výnimkou prípadu, že vec bude vrátená Všeobecnému súdu na ďalšie konanie, kedy by sa navrhovalo, aby sa o uvedených trovách nerozhodlo teraz, ale až neskôr v konečnom rozsudku.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý odvolací dôvod

Odvolaťka tvrdí, že zásada právnej istoty vyžaduje, aby dotknuté osoby boli presne oboznámené s rozsahom povinností, ktoré im ukladajú právne predpisy, ktoré sa na ne vzťahujú, čo možno zaručiť iba riadnym uverejnením príslušných predpisov v úradnom jazyku adresáta.

V prípade právneho aktu, ktorý nebol riadne uverejnený, musí byť začiatok plynutia procesných lehôt, ktorý sú viazané na oznámenie, určený s ohľadom na dátum, kedy došlo k prvému riadnemu oznámeniu.

2. Druhý odvolací dôvod

Keďže žalovaná v konaní namieta neprípustnosť žaloby z dôvodu, že rozhodnutia, ktorých zrušenie sa navrhuje, nie sú konečné, lebo šetrenie nebolo doposiaľ ukončené, musí súd v tomto smere rozhodnúť ešte pred rozhodnutím o ostatných aspektoch prípustnosti.

Odvolanie podané 30. novembra 2018: Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci T-710/17, Lux-Rehab Non-Profit/Komisía

(Vec C-747/18 P)

(2019/C 112/19)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Lux-Rehab Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Lux-Rehab Non-Profit Kft.) (v zastúpení: L. Szabó, ügyvéd)

Ďalší účastník konania: Európska komisía

Návrhy odvolaateľky

Lux-Rehab Non-Profit Kft. vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že odvolanie je prípustné a dôvodné a následne zrušil uznesenie Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci T-710/17, Lux-Rehab Non-Profit/Komisía, oznámené odvolaateľke 2. októbra 2018,
- vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodovanie o druhej a štvrtej vznesenej námietke neprípustnosti,
- zaviazal žalovanú na náhradu trov konania na prvom stupni a trov odvolacieho konania, s výnimkou prípadu, že vec bude vrátená Všeobecnému súdu na ďalšie konanie, kedy by sa navrhovalo, aby sa o uvedených trovách nerozhodlo teraz, ale až neskôr v konečnom rozsudku.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý odvolací dôvod

Odvolaateľka tvrdí, že skutočnosť, že jej žaloba smeruje k zrušeniu rozhodnutia nepodať námietky v zmysle článku 4 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 ⁽¹⁾, odôvodňuje tvrdenie o ochrane jej procesných práv, kvôli čomu má byť považovaná za dotknutú osobu, a že jej žalobe obsahuje implicitne a prostredníctvom odkazu žiadosť o právnu ochranu.

2. Druhý odvolací dôvod

Keďže Všeobecný súd vyložil prílohy žaloby a dokonca meritórne rozhodol na základe uvedeného výkladu, nemôže sa odvolávať na to, že nie je povinný v prílohách hľadať a identifikovať dôvody uvedené žalobkyňou.

Požiadavka Všeobecného súdu, aby žalobkyňa identifikovala „konkrétne a hmatateľné“ účinky skreslenia hospodárskej súťaže na jej situáciu a tým preukázala, že napadnutý právny akt sa jej priamo dotýka, patrí do oblasti posúdenia skutkového stavu. Tým sa skresľuje požiadavka priamej dotknutosti.

3. Tretí odvolací dôvod

Keďže žalovaná v konaní namieta, že napadnuté rozhodnutia neboli napadnuteľné z dôvodu, že nie sú konečné, lebo ešte stále prebieha šetrenie, musí súd v tomto smere rozhodnúť ešte pred rozhodnutím o ostatných otázkach týkajúcich sa prípustnosti.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

**Odvolanie podané 30. novembra 2018: Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.)
proti uzneseniu Všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci T-713/17, Motex/
Komisia**

(Vec C-748/18 P)

(2019/C 112/20)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Motex Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Motex Kft.) (v zastúpení: L. Szabó)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolaťka, spoločnosť Motex Kft. navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil odvolanie za prípustné a dôvodné a z toho dôvodu zrušil uznesenie všeobecného súdu (siedma komora) z 28. septembra 2018 vo veci Motex/Komisia, T-713/17, ktoré jej bolo oznámené 1. októbra 2018,
- vrátil vec späť Všeobecnému súdu na ďalšie konanie, aby rozhodol o druhom a štvrtom žalobnom dôvode týkajúcom sa námietky neprípustnosti,
- uložil žalovanej v prvostupňovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania na prvom stupni a odvolacieho konania, okrem prípadu, že Súdny dvor vráti vec späť Všeobecnému súdu na ďalšie konanie, pričom v tomto prípade navrhuje, aby o trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania nerozhodol v tomto štádiu, ale v rámci konečného rozsudku.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý odvolací dôvod

Odvolaťka tvrdí, že vzhľadom na to, že sa svojou žalobou domáha zrušenia rozhodnutia o nevznesení námietky na základe článku 4 ods. 3 nariadenia č. 659/1999⁽¹⁾, odkazuje na ochranu svojich procesných práv a preto ju treba považovať za dotknutú osobu a jej žaloba sa implicitne týmto odkazom týka ochrany práv.

2. Druhý odvolací dôvod

Vzhľadom na to, že Všeobecný súd podal výklad prílohy žaloby a na základe tohto výkladu rozhodol o vecnej stránke, nemôže dôvodne tvrdiť, že mu neprislúcha hľadať a zisťovať dôvody uvedené žalobkyňou v prílohe.

Všeobecný súd tým, že požadoval od žalobkyne, aby predložila dôkaz o „konkrétnom a hmatateľnom účinku“ skreslenia hospodárskej súťaže na jej situáciu a preukázala tak, že sa jej napadnutý akt priamo dotýka, Všeobecný súd posudzoval skutkový stav situácie. Na základe toho skreslil podmienky priamej dotknuteľnosti.

3. Tretí odvolací dôvod

Žalovaná v priebehu konania síce tvrdila, že napadnuté rozhodnutia nemožno napadnúť preto, lebo ich nemožno považovať za konečné rozhodnutia z dôvodu, že skúmanie ešte prebieha, o tejto otázke musí rozhodnúť súd ešte pred tým, ako rozhodne o ďalších otázkach prípustnosti.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, 339).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Surpemo (Španielsko) 5. decembra 2018 – Ayuntamiento de Pamplona/Orange España S.A.U.

(Vec C-764/18)

(2019/C 112/21)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Surpemo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ayuntamiento de Pamplona

Žalovaná: Orange España S.A.U.

Prejudiciálne otázky

1. Vztahuje sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické [komunikačné] siete a služby (smernica o povolení⁽¹⁾), ktorej výklad podal Súdny dvor v súvislosti s podnikmi, ktoré pôsobia v odvetví mobilných telekomunikácií, a osobitne obmedzenia výkonu daňovej právomoci členských štátov stanovené v článkoch 12 a 13 tejto smernice na podniky poskytujúce pevné telefonické služby a internetové služby[?]
2. V prípade, ak by odpoveď na predchádzajúcu otázku bola kladná (a rozhodlo by sa, že uvedená smernica sa vzťahuje na poskytovateľov pevných telefonických služieb a internetových služieb), dovoľujú články 12 a 13 smernice 2002/20/ES členským štátom uložiť poplatok alebo odvod, ktorého výška sa určí výlučne na základe hrubých príjmov, ktoré podnik, ktorý je vlastníkom inštalovaných zariadení, dosiahol za rok z poskytovania pevných telefonických služieb a internetových služieb na príslušnom území[?]

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 108, 2002, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Koblenz (Nemecko) 6. decembra 2018 – Stadtwerke Neuwied GmbH/RI

(Vec C-765/18)

(2019/C 112/22)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Koblenz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a žalovaná v konaní o vzájomnej žalobe: Stadtwerke Neuwied GmbH

Žalovaný a žalobca v konaní o vzájomnej žalobe: RI

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 3 v spojení s prílohou A písm. b) a c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa ruší smernica 98/30/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že nespĺnenie povinnosti včasne a priamo informovať odberateľa plynu o podmienkach, dôvodoch a rozsahu plánovanej úpravy tarify dodávok plynu bráni platnosti takejto tarifnej zmeny?

2. V prípade kladnej odpovede na túto otázku:

Je článok 3 ods. 3 v spojení s prílohou A písm. b) a c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktorou sa ruší smernica 98/30/ES s účinnosťou od 1. júla 2004 priamo uplatniteľný voči dodávateľskému podniku založenému podľa súkromného práva (ako nemecká s. r. o.), pretože uvedené ustanovenia tejto smernice sú obsahovo nepodmienené, a teda uplatniteľné bez potreby vykonávacieho aktu, a občania priznávajú práva voči organizácii, ktorá napriek svojej súkromnoprávnej forme podlieha štátu z dôvodu, že tento je jediným vlastníkom podielov tohto podniku?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 176, 2003, s. 57; Mim. vyd. 12/002, s. 230.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Halle (Nemecko)
10. decembra 2018 – TK/Land Sachsen-Anhalt**

(Vec C-773/18)

(2019/C 112/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: TK

Žalovaná: Land Sachsen-Anhalt

Prejudiciálne otázky

1. Je dodatočné percentuálne zvýšenie v rámci systému odmeňovania diskriminujúceho na základe veku novou diskrimináciou, ak percentuálna sadzba zvýšenia je pre všetky stupne jednej platovej triedy rovnako vysoká a preto sa síce zmení absolútny, nie však relatívny odstup medzi diskriminovanými a nediskriminovanými?
2. Ak bude odpoveď na prvú otázku kladná, je takéto percentuálne zvýšenie naprieč všetkými vekovými kategóriami odôvodnené, ak dôvodom zvýšenia je to, že počiatočný základný plat je nižší ako minimum stanovené ústavou členského štátu?
3. Bráni európske právo, najmä článok 9 smernice 2000/78/ES ⁽¹⁾, právnej úprave, podľa ktorej nárok na náhradu škody za odmeňovanie diskriminujúce na základe veku zaniká po dvoch mesiacoch, ak
 - lehota začína plynúť uverejnením rozsudku z 8. septembra 2011, C-297/10 a C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560 (Hennigs a Mai), hoci dotknutá osoba nespadá pod kolektívnu zmluvu spolkových úradníkov, ale jej osobná situácia zodpovedá situácii v rozsudku z 9. septembra 2015, C-20/13, ECLI:EU:C:2015:561 (Unland),
 - sa s vyššie uvedeným rozsudkom dotknutí úradníci a sudcovia (zamestnanci) môžu oboznámiť len zo všeobecných verejných prameňov,
 - služobné úrady (zamestnávateľia) po vydaní vyššie uvedeného rozsudku neuznali, že by ho bolo možné vzťahovať na úradníkov, a pritom popreli existenciu diskriminácie na základe veku, pričom tento právny názor bol aspoň čiastočne komunikovaný aj navonok,

- judikatúra prvostupňových správnych súdov v rámci uvedenej lehoty a aj neskôr až do vydania rozsudku z 19. júna 2014 C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, ECLI:EU:C:2014:2005 (Specht) existenciu diskriminácie z dôvodu veku väčšinou neuznávala,
 - judikatúra súdov vyššieho stupňa v tejto lehote neexistovala a prvé rozhodnutie najvyššieho súdu bolo prijaté až po vydaní rozsudku vo veci Specht,
 - v služobnom pomere úradníkov alebo sudcov (pracovný pomer) platia prekluzívne lehoty len v prípade náhrady osobitných nákladov a takéto lehoty nie sú kratšie ako šesť mesiacov,
 - nároky na mzdu (odmenu za prácu) podliehajú trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od konca roka, v ktorom sa nárok stal splatným, a oprávnený o nároku vedel alebo o ňom musel vedieť, v opačnom prípade plynie desaťročná premlčacia lehota,
 - vnútroštátne nároky na mzdu (odmenu za prácu), ktoré nie sú stanovené zákonom, sa musia uplatniť včas, t. j. v rámci finančného roka, za ktorý sa uplatňujú?
4. Má vplyv na odpoveď na tretiu otázku skutočnosť, že je právny stav nejasný alebo zmätočný?
5. Stačí na začatie plynutia prekluzívnej lehoty, ak okruh znevýhodnených osôb vie o rozdielnom zaobchádzaní, alebo musí byť známy aj dôvod rozdielného zaobchádzania, teda rozlišovacie kritérium?

(¹) Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Halle (Nemecko)
10. decembra 2018 – UL/Land Sachsen-Anhalt**

(Vec C-774/18)

(2019/C 112/24)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UL

Žalovaná: Land Sachsen-Anhalt

Prejudiciálne otázky

1. Je dodatočné percentuálne zvýšenie v rámci systému odmeňovania diskriminujúceho na základe veku novou diskrimináciou, ak percentuálna sadzba zvýšenia je pre všetky stupne jednej platovej triedy rovnako vysoká a preto sa síce zmení absolútny, nie však relatívny odstup medzi diskriminovanými a nediskriminovanými?
2. Ak bude odpoveď na prvú otázku kladná, je takéto percentuálne zvýšenie naprieč všetkými vekovými kategóriami odôvodnené, ak dôvodom zvýšenia je to, že počiatočný základný plat je nižší ako minimum stanovené ústavou členského štátu?
3. Bráni európske právo, najmä článok 9 smernice 2000/78/ES (¹), právnej úprave, podľa ktorej nárok na náhradu škody za odmeňovanie diskriminujúce na základe veku zaniká po dvoch mesiacoch, ak

- lehota začína plynúť uverejnením rozsudku z 8. septembra 2011, C-297/10 a C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560 (Hennigs a Mai), hoci dotknutá osoba nespadá pod kolektívnu zmluvu spolkových úradníkov, ale jej osobná situácia zodpovedá situácii v rozsudku z 19. júna 2014, C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, ECLI:EU:C:2014:2005 (Specht),
 - sa s vyššie uvedeným rozsudkom dotknutí úradníci a sudcovia (zamestnanci) môžu oboznámiť len zo všeobecných verejných prameňov,
 - služobné úrady (zamestnávateľia) po vydaní vyššie uvedeného rozsudku neuznali, že by ho bolo možné vzťahovať na úradníkov, a pritom popreli existenciu diskriminácie na základe veku, pričom tento právny názor bol aspoň čiastočne komunikovaný aj navonok,
 - judikatúra prvostupňových správnych súdov v rámci uvedenej lehoty a aj potom až do zverejnenia rozsudku Specht existenciu diskriminácie na základe veku väčšinou neuznávala,
 - judikatúra súdov vyššieho stupňa v tejto lehote neexistovala a prvé rozhodnutie najvyššieho súdu bolo prijaté až po vydaní rozsudku vo veci Specht,
 - v služobnom pomere úradníkov alebo sudcov (pracovný pomer) platia prekluzívne lehoty len v prípade náhrady osobitných nákladov a takéto lehoty nie sú kratšie ako šesť mesiacov,
 - nároky na mzdu (odmenu za prácu) podliehajú trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od konca roka, v ktorom sa nárok stal splatným, a oprávnený o nároku vedel alebo o ňom musel vedieť, v opačnom prípade plynie desaťročná premlčacia lehota,
 - vnútroštátne nároky na mzdu (odmenu za prácu), ktoré nie sú stanovené zákonom, sa musia uplatniť včas, t. j. v rámci finančného roka, za ktorý sa uplatňujú?
4. Má vplyv na odpoveď na tretiu otázku skutočnosť, že je právny stav nejasný alebo zmätocný?
5. Stačí na začatie plynutia prekluzívnej lehoty, ak okruh znevýhodnených osôb vie o rozdielnom zaobchádzaní, alebo musí byť známy aj dôvod rozdielného zaobchádzania, teda rozlišovacie kritérium?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Halle (Nemecko)
10. decembra 2018 – VM/Land Sachsen-Anhalt**

(Vec C-775/18)

(2019/C 112/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: VM

Žalovaná: Land Sachsen-Anhalt

Prejudiciálne otázky

1. Je dodatočné percentuálne zvýšenie v rámci systému odmeňovania diskriminujúceho na základe veku novou diskrimináciou, ak percentuálna sadzba zvýšenia je pre všetky stupne jednej platovej triedy rovnako vysoká a preto sa síce zmení absolútny, nie však relatívny odstup medzi diskriminovanými a nediskriminovanými?

2. Ak bude odpoveď na prvú otázku kladná, je takéto percentuálne zvýšenie naprieč všetkými vekovými kategóriami odôvodnené, ak dôvodom zvýšenia je to, že počiatočný základný plat je nižší ako minimum stanovené ústavou členského štátu?
3. Bráni európske právo, najmä článok 9 smernice 2000/78/ES ⁽¹⁾, právnej úprave, podľa ktorej nárok na náhradu škody za odmeňovanie diskriminujúce na základe veku zaniká po dvoch mesiacoch, ak
- lehota začína plynúť uverejnením rozsudku z 8. septembra 2011, C-297/10 a C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560 (Hennigs a Mai), hoci dotknutá osoba nespadá pod kolektívnu zmluvu spolkových úradníkov, ale jej osobná situácia zodpovedá situácii v rozsudku z 19. júna 2014, C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, ECLI:EU:C:2014:2005 (Specht),
 - sa s vyššie uvedeným rozsudkom dotknutí úradníci a sudcovia (zamestnanci) môžu oboznámiť len zo všeobecných verejných prameňov,
 - služobné úrady (zamestnávateľia) po vydaní vyššie uvedeného rozsudku neuznali, že by ho bolo možné vzťahovať na úradníkov, a pritom popreli existenciu diskriminácie na základe veku, pričom tento právny názor bol aspoň čiastočne komunikovaný aj navonok,
 - judikatúra prvostupňových správnych súdov v rámci uvedenej lehoty a aj potom až do zverejnenia rozsudku Specht existenciu diskriminácie na základe veku väčšinou neuznávala,
 - judikatúra súdov vyššieho stupňa v tejto lehote neexistovala a prvé rozhodnutie najvyššieho súdu bolo prijaté až po vydaní rozsudku vo veci Specht,
 - v služobnom pomere úradníkov alebo sudcov (pracovný pomer) platia prekluzívne lehoty len v prípade náhrady osobitných nákladov a takéto lehoty nie sú kratšie ako šesť mesiacov,
 - nároky na mzdu (odmenu za prácu) podliehajú trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od konca roka, v ktorom sa nárok stal splatným, a oprávnený o nároku vedel alebo o ňom musel vedieť, v opačnom prípade plynie desaťročná premlčacia lehota,
 - vnútroštátne nároky na mzdu (odmenu za prácu), ktoré nie sú stanovené zákonom, sa musia uplatniť včas, t. j. v rámci finančného roka, za ktorý sa uplatňujú?
4. Má vplyv na odpoveď na tretiu otázku skutočnosť, že je právny stav nejasný alebo zmätocný?
5. Stačí na začatie plynutia prekluzívnej lehoty, ak okruh znevýhodnených osôb vie o rozdielnom zaobchádzaní, alebo musí byť známy aj dôvod rozdielneho zaobchádzania, teda rozlišovacie kritérium?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, 2000, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Roma (Taliansko)
12. decembra 2018 – Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.)/Soundreef Ltd**

(Vec C-781/18)

(2019/C 112/26)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale ordinario di Roma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.)

Žalovaná: Soundreef Ltd

Prejudiciálna otázka

Má sa smernica 2014/26/EÚ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu zákonu, ktorý vyhradzuje prístup na trh v oblasti sprostredkovania autorských práv alebo, v každom prípade, udeľovanie licencií používateľom iba v prospech subjektov, ktoré možno na základe vymedzenia daného pojmu v uvedenej smernici označiť za organizácie kolektívnej správy, pričom vylučuje subjekty, ktoré možno kvalifikovať ako nezávislé subjekty správy, založené jednak v dotknutom členskom štáte, jednak v iných členských štátoch?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ z 26. februára 2014 o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 84, 20.3.2014, s. 72)

Odvolanie podané 12. decembra 2018: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo proti rozsudku Všeobecného súdu (šiesta komora) z 3. októbra 2018 vo veci T-313/17, Wajos GmbH/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

(Vec C-783/18 P)

(2019/C 112/27)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťel: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania: Wajos GmbH

Návrhy odvolateľa

Odvolaťel navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- uložil spoločnosti Wajos GmbH povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil EUIPO.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

EUIPO zastáva názor, že napadnutý rozsudok porušuje článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009⁽¹⁾. Všeobecný súd stanovil na účely posúdenia rozlišovacej spôsobilosti spornej ochrannej známky nesprávne kritériá preskúmania, opomenul vykonať preskúmanie relevantných kritérií a navyše uplatnil nesprávne kritériá preskúmania.

Napadnutý rozsudok okrem toho porušuje článok 36 a článok 53 prvý odsek Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, keďže odvolateľovi ani Súdneho dvoru neumožňuje porozumieť, z akých dôvodov Všeobecný súd dospel k záveru, ktorý je pre výrok rozsudku podstatný, že forma spornej ochrannej známky má „vzhľadom na zvyklosti v sektore výnimočný charakter“.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 14. decembra 2018 – ratiopharm GmbH/Novartis Consumer Health GmbH

(Vec C-786/18)

(2019/C 112/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: ratiopharm GmbH

Druhý účastník konania o opravnom prostriedku „Revision“: Novartis Consumer Health GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 96 ods. 1 smernice 2001/83/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že farmaceutické podniky môžu bezplatné hotové lieky poskytnúť aj lekárnikom, ak je ich obal označený nápisom „na účely predvedenia“, lieky slúžia na otestovanie lekárnikmi, neexistuje nebezpečenstvo postúpenia (neotvoreného balenia) konečnému spotrebiteľovi a sú splnené ďalšie podmienky výdaja stanovené v článku 96 ods. 1 písm. a) až d) a f) až g)?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Pripúšťa článok 96 ods. 2 smernice 2001/83/ES vnútroštátne ustanovenie ako je § 47 ods. 3 AMG (Arzneimittelgesetz, zákon o liekoch), ak sa vykladá v tom zmysle, že farmaceutické podniky nesmú lekárnikom poskytnúť bezplatné hotové lieky, ak je ich obal označený nápisom „na účely predvedenia“, lieky slúžia na otestovanie lekárnikmi, neexistuje nebezpečenstvo postúpenia (neotvoreného balenia) konečnému spotrebiteľovi a sú splnené ďalšie podmienky výdaja stanovené v článku 96 ods. 1 písm. a) až d) a f) až g) tejto smernice a v § 47 ods. 4 AMG?

⁽¹⁾ Smernica 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánnych liekoch, Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria provinciale di Parma (Taliansko) 14. decembra 2018 – Stanleyparma Sas, Stanleybet Malta Ltd/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

(Vec C-788/18)

(2019/C 112/29)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria provinciale di Parma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca a navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Stanleyparma Sas, Stanleybet Malta Ltd

Žalovaný a odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 56, 57 a 52 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb uvedená najmä v rozsudkoch Gambelli (vec C-243/01), Placanica (vec C-338/04), Costa a Cifone (spojené veci C-72/10 a C-77/10) a v rozsudku Laezza (vec C-375/14), a judikatúra v oblasti daňovej diskriminácie uvedená najmä v rozsudkoch Lindman (vec C-42/02), Komisia proti Španielsku (vec C-153/08), a Blanco a Fabretti (spojené veci C-344/13 e C-367/13) a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok ústavného súdu z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava, ktorá stanovuje, že jednotnej dani zo stávok a tipovacích súťaží podľa článkov 1 a 3 legislatívneho dekrétu č. 504 z 23. decembra 1998, zmeneného článkom 1 ods. 66 písm. b) zákona o stabilite z roku 2011, podliehajú vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávkovania usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcich charakteristiky spoločnosti Stanleybet Malta Ltd. a prípadne tí istí prevádzkovatelia stávkovania spoločne a nerozdielne s ich vnútroštátnymi sprostredkovateľmi?
2. Majú sa články 56, 57 a 52 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb uvedená najmä v rozsudkoch Gambelli (vec C-243/01), Placanica (vec C-338/04), Costa a Cifone (spojené veci C-72/10 a C-77/10) a v rozsudku Laezza (vec C-375/14), a judikatúra v oblasti daňovej diskriminácie uvedená najmä v rozsudkoch Lindman (vec C-42/02), Komisia proti Španielsku (vec C-153/08), a Blanco a Fabretti (spojené veci C-344/13 e C-367/13) a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok ústavného súdu z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava, ktorá stanovuje, že jednotnej dani zo stávok a tipovacích súťaží podľa článkov 1 a 3 legislatívneho dekrétu č. 504 z 23. decembra 1998, zmeneného článkom 1 ods. 66 písm. b) zákona o stabilite z roku 2011, podliehajú iba vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávkovania usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcich charakteristiky spoločnosti Stanleybet Malta Ltd. a nie aj vnútroštátni sprostredkovatelia prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávkovania – štátnych koncesionárov vykonávajúcich rovnakú činnosť?
3. Majú sa články 56, 57 a nasl. Zmluvy o fungovaní Európskej únie, judikatúra Súdneho dvora v oblasti herných a stávkových služieb a zásady práva Únie o rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie aj so zreteľom na rozsudok Corte Costituzionale (Ústavného súdu z 23. januára 2018 vykladať v tom zmysle, že odporujú vnútroštátnej právnej úprave, ako je predmetná talianska právna úprava uvedená v článku 1 odsek 644 písm. g) zákona č. 190/2014, ktorá ukladá vnútroštátnym sprostredkovateľom prenosu herných údajov na účet prevádzkovateľov stávkovania usadených v inom členskom štáte Európskej únie, najmä majúcim charakteristiky spoločnosti Stanleybet Malta Ltd. a prípadne tým istým prevádzkovateľom stávkovania spoločne a nerozdielne s ich vnútroštátnymi sprostredkovateľmi povinnosť uhradiť jednotnú daň zo stávok v zmysle legislatívneho dekrétu č. 504/1998 z paušálneho daňového základu rovnajúceho sa trojnásobku priemerného zberu uskutočneného v provincii, v ktorom sa nachádza prevádzka alebo zberné miesto, vyplývajúceho z údajov zaznamenaných v národnom systéme za obdobie, ktoré predchádza referenčnému obdobiu?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 12. decembra 2018 – AQ a i./Corte dei Conti a i.

(Vec C-789/18)

(2019/C 112/30)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: AQ a i.

Žalovaní: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Inps-Gestione

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 3 ods. 2 a 3 ZEÚ, články 9, 45, 126, 145, 146, 147, článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a články 3 a 5 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013 v rozsahu, v akom toto pravidlo podnecuje orgány talianskej verejnej správy, aby pri prijímaní pracovníkov alebo pridelovaní úloh uprednostňovali pracovníkov, ktorí už majú nárok na dôchodok poskytovaný talianskymi verejnoprávnymi orgánmi sociálneho zabezpečenia?
2. Bráni článok 106 ods. 1 a článok 107 ZFEÚ takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré umožňuje orgánom talianskej verejnej správy zapojeným do hospodárskych činností, ktoré upravujú články 101 a nasl. ZFEÚ, zamestnať osoby, ktoré súhlasili s tým, že sa úplne alebo sčasti vzdajú zodpovedajúcej odmeny, čo umožňuje úsporu nákladov, ktorá môže zvýhodniť tieto správne orgány v hospodárskej súťaži s inými hospodárskymi subjektmi?
3. Bránia články 2, 3, 6 ZEÚ, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, ako aj článok 3 a článok 7 písm. a) európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré umožňuje, aby za podmienok v ňom definovaných sa pracovník právoplatne celkom alebo sčasti vzdal svojej odmeny, aj keď je cieľom tohto vzdania sa len zabránenie strate jeho zamestnania?
4. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, článok 14, článok 15 ods. 1, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 31 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ako aj články 5, 6 a 10 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré za podmienok v ňom definovaných umožňuje, aby pracovník vykonával svoju prácu v útvere talianskej verejnej správy tak, že sa úplne alebo sčasti vzdá zodpovedajúcej odmeny, aj keď toto vzdanie sa nie je spojené so žiadosťou zmenou organizácie práce, netýka sa pracovnej doby, ani kvantity a kvality požadovanej práce a zodpovednosti, ktorá z nej vyplýva, a teda aj vtedy, keď vzdanie sa časti odmeny vedie k významnej zmene synalagmatického charakteru pracovného vzťahu ako z hľadiska proporcionality medzi odmenou na jednej strane a kvalitou a kvantitou práce na strane druhej, tak preto, že pracovník je povinný vykonávať svoju pracovnú činnosť za podmienok, ktoré nie sú optimálne, čo ho podnecuje k tomu, aby pracoval s menším nasadením a je dôvodom nižšej efektivity verejnej správy?
5. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a článok 6 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013 v spojení s článkom 23b ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 201/2011 premeneného na zákon č. 214/2011, v rozsahu, v akom tieto pravidlá umožňujú alebo ukladajú talianskej verejnej správe, aj v priebehu pracovného pomeru, znížiť pracovníkovi odmenu podľa hornej hranice odmeny, na ktorú odkazuje uvedený článok 23b ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 201/2011 zmeneného na zákon č. 214/2011, teda v dôsledku nepredvídateľnej udalosti a v každom prípade s použitím mechanizmu, ktorý nie je okamžité pochopiteľný a napriek informáciám poskytnutým pracovníkovi na začiatku pracovného pomeru?
6. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, články 8 a 126 ZFEÚ, články 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a články 10 a 15 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré za podmienok v ňom definovaných ukladá orgánom talianskej verejnej správy znížiť odmeny pracovníkom, ktorí majú nárok na dôchodok poskytovaný verejnoprávnym orgánom sociálneho zabezpečenia, čo znevýhodňuje týchto pracovníkov, pretože majú k dispozícii iné hospodárske zdroje, a odrádza od predĺženia aktívneho života, súkromnej hospodárskej iniciatívy a vytvárania a rastu súkromného majetku, ktoré sú však bohatstvom a prínosom pre národ?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Taliansko) 12. decembra 2018 – ZQ/Corte dei Conti a i.

(Vec C-790/18)

(2019/C 112/31)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: ZQ

Žalovaní: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 3 ods. 2 a 3 ZEÚ, články 9, 45, 126, 145, 146, 147, článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a články 3 a 5 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013 v rozsahu, v akom toto pravidlo podnecuje orgány talianskej verejnej správy, aby pri prijímaní pracovníkov alebo pridelovaní úloh uprednostňovali pracovníkov, ktorí už majú nárok na dôchodok poskytovaný talianskymi verejnoprávnymi orgánmi sociálneho zabezpečenia?
2. Bráni článok 106 ods. 1 a článok 107 ZFEÚ takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré umožňuje orgánom talianskej verejnej správy zapojeným do hospodárskych činností, ktoré upravujú články 101 a nasl. ZFEÚ, zamestnať osoby, ktoré súhlasili s tým, že sa úplne alebo sčasti vzdajú zodpovedajúcej odmeny, čo umožňuje úsporu nákladov, ktorá môže zvýhodniť tieto správne orgány v hospodárskej súťaži s inými hospodárskymi subjektmi?
3. Bránia články 2, 3, 6 ZEÚ, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, ako aj článok 3 a článok 7 písm. a) európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré umožňuje, aby za podmienok v ňom definovaných sa pracovník právoplatne celkom alebo sčasti vzdal svojej odmeny, aj keď je cieľom tohto vzdania sa len zabránenie strate jeho zamestnania?
4. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, článok 14, článok 15 ods. 1, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 31 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ako aj články 5, 6 a 10 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré za podmienok v ňom definovaných umožňuje, aby pracovník vykonával svoju prácu v útvere talianskej verejnej správy tak, že sa úplne alebo sčasti vzdá zodpovedajúcej odmeny, aj keď toto vzdanie sa nie je spojené so žiadnou zmenou organizácie práce, netýka sa pracovnej doby, ani kvantity a kvality požadovanej práce a zodpovednosti, ktorá z nej vyplýva, a teda aj vtedy, keď vzdanie sa časti odmeny vedie k významnej zmene synalagmatického charakteru pracovného vzťahu ako z hľadiska proporcionality medzi odmenou na jednej strane a kvalitou a kvantitou práce na strane druhej, tak preto, že pracovník je povinný vykonávať svoju pracovnú činnosť za podmienok, ktoré nie sú optimálne, čo ho podnecuje k tomu, aby pracoval s menším nasadením a je dôvodom nižšej efektivity verejnej správy?
5. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, článok 126 a článok 151 prvý odsek ZFEÚ, článok 15 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a článok 6 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013 v spojení s článkom 23b ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 201/2011 premeneného na zákon č. 214/2011, v rozsahu, v akom tieto pravidlá umožňujú alebo ukladajú talianskej verejnej správe, aj v priebehu pracovného pomeru, znížiť pracovníkovi odmenu podľa hornej hranice odmeny, na ktorú odkazuje uvedený článok 23b ods. 1 nariadenia s mocou zákona č. 201/2011 zmeneného na zákon č. 214/2011, teda v dôsledku nepredvídateľnej udalosti a v každom prípade s použitím mechanizmu, ktorý nie je okamžité pochopiteľný a napriek informáciám poskytnutým pracovníkovi na začiatku pracovného pomeru?

6. Bránia články 2, 3 a 6 ZEÚ, články 8 a 126 ZFEÚ, články 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie a články 10 a 15 európskeho piliera sociálnych práv takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je článok 1 ods. 489 zákona č. 147/2013, ktoré za podmienok v ňom definovaných ukladá orgánom talianskej verejnej správy znížiť odmeny pracovníkom, ktorí majú nárok na dôchodok poskytovaný verejnoprávnym orgánom sociálneho zabezpečenia, čo znevýhodňuje týchto pracovníkov, pretože majú k dispozícii iné hospodárske zdroje, a odrádza od predĺženia aktívneho života, súkromnej hospodárskej iniciatívy a vytvárania a rastu súkromného majetku, ktoré sú však bohatstvom a prínosom pre národ?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalsko) 28. decembra 2018 – Rolibérica, Lda/Autoridade para as Condições do Trabalho

(Vec C-834/18)

(2019/C 112/32)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Rolibérica, Lda

Žalovaný: Autoridade para as Condições do Trabalho

Prejudiciálna otázka

Možno nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby sa doba týždenného odpočinku vodičov nákladnej a osobnej cestnej dopravy začínala a končila v časovom úseku od 00.00 hod. v pondelok do 24.00 hod. v nedeľu, alebo sa má toto nariadenie naopak vykladať v tom zmysle, že dobu týždenného odpočinku možno čerpať vcelku a bez prerušenia medzi dvoma pracovnými týždňami?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 (Ú. v. EÚ L 102, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 11. januára 2019 – WM/Stadt Frankfurt am Main

(Vec C-18/19)

(2019/C 112/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: WM

Dotknutý orgán: Stadt Frankfurt am Main

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnené zdržiavajú na ich území⁽¹⁾, vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej zaistenie na účely odsunu možno vykonať v riadnom väzenskom zariadení, ak cudzinec predstavuje vážne riziko pre zdravie a život tretích osôb alebo pre významné právom chránené hodnoty vnútornej bezpečnosti, pričom zaistená osoba čakajúca na odsun musí byť aj v tomto prípade umiestnená oddelene od ostatných väzňov vo výkone trestu?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98.

Žaloba podaná 25. januára 2019 – Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-49/19)

(2019/C 112/34)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Costa de Oliveira a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Portugalská republika si tým, že zaviedla mimoriadny príspevok na rozdelenie čistých nákladov záväzkov univerzálnej služby od roku 2007 do okamihu, kým poskytovateľ alebo poskytovatelia určení na základe článku 99 ods. 3 zákona č. 5/2003 začnú poskytovať univerzálnu službu, tak ako to stanovujú články 17 a 18 zákona č. 35/2012 o kompenzačnom fonde, nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 ods. 3 a z prílohy IV časti B smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby)⁽¹⁾,
- zaviazat Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 13 ods. 3 v spojení s prílohou IV časťou B smernice univerzálnej služby každý mechanizmus rozdeľovania čistých nákladov záväzkov univerzálnej služby, ktorú poskytujú prevádzkovatelia elektronických komunikačných sietí a služieb, musí rešpektovať zásady transparentnosti, čo najmenšej deformácie trhu, zákazu diskriminácie a proporcionality.

Portugalský zákon č. 35/2012 vytvára kompenzačný fond pre univerzálnu službu elektronických komunikácií, ktorého účelom je financovať čisté náklady vzniknuté z plnenia záväzkov univerzálnej služby a zabezpečiť rozdelenie týchto nákladov medzi podniky s príspevkovou povinnosťou.

Podľa článku 6 tohto zákona je kompenzačný fond určený k financovaniu určitých čistých nákladov na univerzálnu službu v rámci výberových konaní podľa článku 99 ods. 3 zákona č. 5/2004 z 10. februára 2004, ktoré ICP-ANACOM považuje za nadmerné. Ich účelom je tiež financovať – zavedením mimoriadneho príspevku vzťahujúceho sa na roky 2013, 2014 a 2015 a uloženého podnikom s príspevkovou povinnosťou – čisté náklady na univerzálnu službu vynaložené v okamihu, kedy podnik alebo podniky určené podľa spomenutého ustanovenia začali poskytovať univerzálnu službu.

Komisia sa domnieva, že Portugalská republika tým, že zaviedla mimoriadny príspevok na rozdelenie nákladov univerzálnej služby vynaložených v období pred prijatím zákona č. 35/2012, porušila zásady transparentnosti, čo najmensej deformácie trhu, zákazu diskriminácie a proporcionality, ktorých rešpektovanie vyžaduje článok 13 ods. 3 v spojení s prílohou IV časťou B smernice univerzálnej služby.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367).

Odvolyvanie podané 25. januára 2019: Sigma Alimentos Exterior, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-239/11, Sigma Alimentos Exterior/Komisia

(Vec C-50/19 P)

(2019/C 112/35)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolyateľka: Sigma Alimentos Exterior, S.L. (v zastúpení: M. Muñoz Pérez, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- vyhovieť tomuto odvolaniu,
- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018 vo veci T-239/11 (¹),
- zrušiť článok 1 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2011/282/EÚ z 12. januára 2011 (²),
- subsidiárne, zrušiť článok 4 napadnutého rozhodnutia,
- uložiť odporcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Toto odvolanie je založené na dvoch odvolacích dôvodoch, pričom druhý z nich je rozdelený na tri časti:

- nesprávny výklad rozsudku World Duty Free (³) z dôvodu stanovenia nesprávnych kritérií porovnateľnosti, ktoré vedú k nesprávnemu posúdeniu existencie selektivity a v dôsledku toho k nesprávnemu posúdeniu existencie protiprávnej pomoci, čím je porušené ustanovenie článku 107 ZFEÚ,
- nesprávne posúdenie spočívajúce v tom, že možné posúdenie právnych prekážok cezhraničných spojov nespôsobuje selektivitu sporného opatrenia, a to na základe nesprávnej analýzy metódy pozostávajúcej z troch etáp, ktorú Komisia použila na určenie existencie protiprávnej pomoci. Pochybenie v rozsudku možno zhrnúť do nasledujúcich bodov:
 - pochybenie pri identifikácii spoločného vnútroštátneho daňového režimu, pričom bol porušený článok 107 ZFEÚ týkajúci sa kvalifikácie protiprávnej štátnej pomoci,

- pochybenie vyplývajúce z toho, že sporné opatrenie nebolo považované za opatrenie všeobecnej povahy, čím bol takisto porušený článok 107 ZFEÚ,
- pochybenie pri posúdení existencie výnimky zo spoločného vnútroštátneho daňového režimu ako referenčného rámca, čím bol porušený článok 107 ZFEÚ.

Odvolateľka zastáva názor, že Všeobecný súd Európskej únie niekoľkokrát porušil článok 107 ods. 1 ZFEÚ a zásadu daňovej neutrality, a v niekoľkých aspektoch v podstate doplnil či nahradil odôvodnenie Komisie v napadnutom rozhodnutí vlastným odôvodnením, čo je samo osebe dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku.

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. novembra 2018, Sigma Alimentos Exterior/Komisia (T-239/11, neuvverejnený, EU:T:2018:781).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/282/EÚ z 12. januára 2011 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom (Ú. v. L 135, 2011, s. 1).

⁽³⁾ Rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group a i. (C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981).

**Odvolanie podané 25. januára 2019: World Duty Free Group S.A., predtým Autogrill España, S.
A. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-219/
10 RENV, World Duty Free Group/Komisia**

(Vec C-51/19 P)

(2019/C 112/36)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: World Duty Free Group S.A., predtým Autogrill España, SA (v zastúpení: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Vedľajší účastníci, ktorí v prvostupňovom konaní podporovali žalobkyňu: Španielske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko a Írsko

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018,
- vyhovieť žalobe o neplatnosť a definitívne zrušiť napadnuté rozhodnutie a
- zaviazat' Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 15. novembra 2018 Všeobecný súd vydal rozsudok vo veci T-219/10 RENV, *World Duty Free Group, S.A./Európska komisia* ⁽¹⁾, proti ktorému bolo podané toto odvolanie. Uvedeným rozsudkom bola zamietnutá žaloba žalobkyne proti rozhodnutiu Komisie z 28. októbra 2009 ⁽²⁾ o „finančnom goodwillu“ upravenom v článku 12 ods. 5 španielskeho zákona o dani z príjmov právnických osôb.

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza jediný odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia, ktoré mal Všeobecný súd vykonať v napadnutom rozsudku pri výklade článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vo vzťahu k pojmu „selektivita“.

V odvolaní sa predovšetkým uvádza, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho posúdenia

- pri vymedzení referenčného systému v prvej etape posudzovania selektivity,
- pri určovaní cieľa, na ktorého základe porovnával viaceré skutkové a právne prípady v druhej etape posudzovania selektivity,
- v dôsledku toho aj pri rozhodovaní, komu prináleží dôkazné bremeno a pri uplatňovaní zásady proporcionality,
- subsidiárne, pri svojej analýze vzťahujúcej sa k údajnej neexistencii dôkazov príčinnej súvislosti medzi nemožnosťou podniku vykonávať fúzie v zahraničí a nadobudnutím podielov v zahraničných podnikoch a
- subsidiárne tým, že nepripustil oddeliteľnosť opatrenia v závislosti od kontrolného podielu.
- Napadnutý rozsudok nielenže obsahuje právne nesprávne odôvodnenie, ale v niektorých z uvedených bodov nahrádza odôvodnenie rozhodnutia vlastným a odlišným odôvodnením, čiže sa vyznačuje nesprávnym právnym posúdením aj v ďalších aspektoch.

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. novembra 2018, World Duty Free Group/Komisia (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/5/ES z 28. októbra 2009 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom (Ú. v. EÚ L 7, 2011, s. 48).

**Odvolanie podané 25. januára 2019: Banco Santander, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-227/10, Banco Santander S.A./Európska komisia**

(Vec C-52/19 P)

(2019/C 112/37)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Banco Santander, S.A. (v zastúpení: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018,
- vyhovieť žalobe o neplatnosť a definitívne zrušiť napadnuté rozhodnutie a
- zaviazat' Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 15. novembra 2018 Všeobecný súd vydal rozsudok vo veci T-227/10, *Banco Santander S.A./Európska komisia* ⁽¹⁾, proti ktorému bolo podané toto odvolanie. Uvedeným rozsudkom bola zamietnutá žaloba žalobkyne proti rozhodnutiu Komisie z 28. októbra 2009 ⁽²⁾ o „finančnom goodwillu“ upravenom v článku 12 ods. 5 španielskeho zákona o dani z príjmov právnických osôb.

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza jediný odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia, ktoré mal Všeobecný súd vykonať v napadnutom rozsudku pri výklade článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vo vzťahu k pojmu „selektivita“.

V odvolaní sa predovšetkým uvádza, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho posúdenia

- pri vymedzení referenčného systému v prvej etape posudzovania selektivity,
- pri určovaní cieľa, na ktorého základe porovnával viaceré skutkové a právne prípady v druhej etape posudzovania selektivity,
- v dôsledku toho aj pri rozhodovaní, komu prináleží dôkazné bremeno a pri uplatňovaní zásady proporcionality,
- subsidiárne, pri svojej analýze vzťahujúcej sa k údajnej neexistencii dôkazov príčinnej súvislosti medzi nemožnosťou podniku vykonávať fúzie v zahraničí a nadobudnutím podielov v zahraničných podnikoch a
- subsidiárne tým, že nepripustil oddeliteľnosť opatrenia v závislosti od kontrolného podielu.
- Napadnutý rozsudok nielenže obsahuje právne nesprávne odôvodnenie, ale v niektorých z uvedených bodov nahrádza odôvodnenie rozhodnutia vlastným a odlišným odôvodnením, čiže sa vyznačuje nesprávnym právnym posúdením aj v ďalších aspektoch.

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. novembra 2018, Banco Santander/Komisia (T-227/10 neuvverejnený, EU:T:2018:785).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/5/ES z 28. októbra 2009 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom (Ú. v. EÚ L 7, 2011, s. 48).

Odvolaie podané 25. januára 2019: Banco Santander, S.A. a Santusa Holding, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-399/11 RENV, Banco Santander a Santusa/Komisia

(Vec C-53/19 P)

(2019/C 112/38)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťky: Banco Santander, S.A. a Santusa Holding, S.L. (v zastúpení: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Vedľajší účastníci, ktorí v prvostupňovom konaní podporovali žalobkyne: Španielske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko a Írsko

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateliiek

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018,
- vyhovieť žalobe o neplatnosť a definitívne zrušiť napadnuté rozhodnutie a
- zaviazať Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 15. novembra 2018 Všeobecný súd vydal rozsudok vo veci T-399/11 RENV, *Banco Santander, S.A. a Santusa Holding, S. L./Európska Komisia* ⁽¹⁾, proti ktorému bolo podané toto odvolanie. Uvedeným rozsudkom bola zamietnutá žaloba žalobkyne proti rozhodnutiu Komisie z 12. januára 2011 ⁽²⁾ o „finančnom goodwill“ upravenom v článku 12 ods. 5 španielskeho zákona o dani z príjmov právnických osôb.

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza jediný odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia, ktoré mal Všeobecný súd vykonať v napadnutom rozsudku pri výklade článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vo vzťahu k pojmu „selektivita“.

V odvolaní sa predovšetkým uvádza, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho posúdenia

- pri vymedzení referenčného systému v prvej etape posudzovania selektivity,
- pri určovaní cieľa, na ktorého základe porovnával viaceré skutkové a právne prípady v druhej etape posudzovania selektivity,
- v dôsledku toho aj pri rozhodovaní, komu prináleží dôkazné bremeno a pri uplatňovaní zásady proporcionality,
- subsidiárne, pri svojej analýze vzťahujúcej sa k údajnej neexistencii dôkazov príčinnej súvislosti medzi nemožnosťou podniku vykonávať fúzie v zahraničí a nadobudnutím podielov v zahraničných podnikoch a
- subsidiárne tým, že nepripustil oddeliteľnosť opatrenia v závislosti od kontrolného podielu.
- Napadnutý rozsudok nielenže obsahuje právne nesprávne odôvodnenie, ale v niektorých z uvedených bodov nahrádza odôvodnenie rozhodnutia vlastným a odlišným odôvodnením, čiže sa vyznačuje nesprávnym právnym posúdením aj v ďalších aspektoch.

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. novembra 2018, *Banco Santander a Santusa/Komisia* (T-399/11 RENV, EU:T:2018:787).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/282/EÚ z 12. januára 2011 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom (Ú. v. EÚ L 135, 2011, s. 1).

Odvolanie podané 25. januára 2019: Axa Mediterranean Holding, S.A. proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-405/11, Axa Mediterranean/Komisia

(Vec C-54/19 P)

(2019/C 112/39)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Axa Mediterranean Holding, S.A. (v zastúpení: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018,

- vyhovieť žalobe o neplatnosť a definitívne zrušiť napadnuté rozhodnutie a
- zaviazať Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 15. novembra 2018 Všeobecný súd vydal rozsudok vo veci T-405/11, *Axa Mediterranean Holding, S.A./Európska Komisia* ⁽¹⁾, proti ktorému bolo podané toto odvolanie. Uvedeným rozsudkom bola zamietnutá žaloba žalobkyne proti rozhodnutiu Komisie z 12. januára 2011 ⁽²⁾ o „finančnom goodwill“ upravenom v článku 12 ods. 5 španielskeho zákona o dani z príjmov právnických osôb.

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza jediný odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia, ktoré mal Všeobecný súd vykonať v napadnutom rozsudku pri výklade článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vo vzťahu k pojmu „selektivita“.

V odvolaní sa predovšetkým uvádza, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho posúdenia

- pri vymedzení referenčného systému v prvej etape posudzovania selektivity,
- pri určovaní cieľa, na ktorého základe porovnával viaceré skutkové a právne prípady v druhej etape posudzovania selektivity,
- v dôsledku toho aj pri rozhodovaní, komu prináleží dôkazné bremeno a pri uplatňovaní zásady proporcionality,
- subsidiárne, pri svojej analýze vzťahujúcej sa k údajnej neexistencii dôkazov príčinnej súvislosti medzi nemožnosťou podniku vykonávať fúzie v zahraničí a nadobudnutím podielov v zahraničných podnikoch a
- subsidiárne tým, že nepripustil oddeliteľnosť opatrenia v závislosti od kontrolného podielu.
- Napadnutý rozsudok nielenže obsahuje právne nesprávne odôvodnenie, ale v niektorých z uvedených bodov nahrádza odôvodnenie rozhodnutia vlastným a odlišným odôvodnením, čiže sa vyznačuje nesprávnym právnym posúdením aj v ďalších aspektoch.

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. novembra 2018, *Axa Mediterranean/Komisia* (T-405/11, neuverejnený, EU:T:2018:780).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/282/EÚ z 12. januára 2011 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom (Ú. v. EÚ L 135, 2011, s. 1).

**Odvolanie podané 25. januára 2019: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. proti rozsudku
Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-406/11, Prosegur Compañía de
Seguridad/Komisia**

(Vec C-55/19 P)

(2019/C 112/40)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Prosegur Compañía de Seguridad, S.A. (v zastúpení: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018,
- vyhovieť žalobe o neplatnosť a definitívne zrušiť napadnuté rozhodnutie a
- zaviazať Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 15. novembra 2018 Všeobecný súd vydal rozsudok vo veci T-406/11, *Prosegur Compañía de Seguridad, S.A./Európska komisia* ⁽¹⁾, proti ktorému bolo podané toto odvolanie. Uvedeným rozsudkom bola zamietnutá žaloba žalobkyne proti rozhodnutiu Komisie z 12. januára 2011 ⁽²⁾ o „finančnom goodwill“ upravenom v článku 12 ods. 5 španielskeho zákona o dani z príjmov právnických osôb.

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza jediný odvolací dôvod týkajúci sa nesprávneho právneho posúdenia, ktoré mal Všeobecný súd vykonať v napadnutom rozsudku pri výklade článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vo vzťahu k pojmu „selektivita“.

V odvolaní sa predovšetkým uvádza, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho posúdenia

- pri vymedzení referenčného systému v prvej etape posudzovania selektivity,
- pri určovaní cieľa, na ktorého základe porovnával viaceré skutkové a právne prípady v druhej etape posudzovania selektivity,
- v dôsledku toho aj pri rozhodovaní, komu prináleží dôkazné bremeno a pri uplatňovaní zásady proporcionality,
- subsidiárne, pri svojej analýze vzťahujúcej sa k údajnej neexistencii dôkazov príčinnej súvislosti medzi nemožnosťou podniku vykonávať fúzie v zahraničí a nadobudnutím podielov v zahraničných podnikoch a
- subsidiárne tým, že nepripustil oddeliteľnosť opatrenia v závislosti od kontrolného podielu.
- Napadnutý rozsudok nielenže obsahuje právne nesprávne odôvodnenie, ale v niektorých z uvedených bodov nahrádza odôvodnenie rozhodnutia vlastným a odlišným odôvodnením, čiže sa vyznačuje nesprávnym právnym posúdením aj v ďalších aspektoch.

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. novembra 2018, *Prosegur Compañía de Seguridad/Komisia* (T-406/11, neuvverejnený, EU:T:2018:793).

⁽²⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/282/EÚ z 12. januára 2011 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom (Ú. v. EÚ L 135, 2011, s. 1).

Žaloba podaná 29. januára 2019 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-63/19)

(2019/C 112/41)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, F. Tomat, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Talianska republika si tým, že uplatnila zníženie spotrebnej dane na základe regionálnej právnej úpravy prijatej regiónom Friuli Venezia Giulia, ktorá upravuje systém príspevkov na benzín a naftu použité ako motorové palivá v súvislosti s predajom týchto výrobkov obyvateľom regiónu Friuli Venezia Giulia, nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4 a 19 smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny⁽¹⁾,
- zaviazat Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Regionálna právna úprava prijatá regiónom Friuli Venezia Giulia zaviedla systém príspevkov na benzín a naftu použité ako motorové palivá v súvislosti s predajom týchto výrobkov obyvateľom regiónu Friuli Venezia Giulia. Systém v podstate stanovuje, že pri kúpe paliva na čerpacej stanici prevádzkovatelia čerpacích staníc vyplatia stanovenú sumu (na liter), čím znížia cenu, ktorá sa má za palivo zaplatiť. Regionálna správa im pri kúpe paliva uskutočnenej príjemcami takto vyplatenú sumu vráti.

Štruktúra smernice 2003/96/ES o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny vyžaduje jednotné zdanenie určitého výrobku alebo určitého použitia na území každého členského štátu. Táto zásada vyplýva zo všeobecnej povahy smernice a najmä z jej odôvodnení 5 a 15 ako aj zo znenia tejto smernice a systematického výkladu všetkých jej ustanovení. Od zásady, že každý členský štát musí ustanoviť jednotné zdanenie určitého výrobku alebo určitého použitia, sa možno odkloniť iba v prípadoch výslovne upravených v smernici. Smernica 2003/96 obsahuje sériu ustanovení, ktoré umožňujú členským štátom uplatniť úľavy, oslobodenia alebo odlišné sadzby zdanenia pre určité výrobky alebo určitého použitia. Ide najmä o články 5, 7, 15, 16 a 17, ako aj články 18 a 19 smernice. Tieto úľavy, oslobodenia alebo odlišné sadzby môžu členské štáty uplatniť v súlade s podmienkami stanovenými v článku 6 smernice. Tento článok 6 stanovuje, že členské štáty môžu slobodne zavádzať oslobodenie od daní alebo daňové úľavy priamo, prostredníctvom odstupňovanej sadzby, alebo kompenzáciou celej výšky zdaňovania alebo jeho časti.

Podľa Komisie ide v prejednávanej veci o zníženie spotrebnej dane z paliva, ktoré smernica 2003/96/ES o zdaňovaní energetických výrobkov nepovoľuje.

Komisia teda v prejednávanej veci tvrdí, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 4 a 19 smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mím. vyd. 09/001, s. 405.

**Odvolanie podané 29. januára 2019: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-219/10 RENV, World Duty Free Group/
Komisia**

(Vec C-64/19 P)

(2019/C 112/42)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťel': Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastníci konania: World Duty Free Group S.A., predtým Autogrill España, SA a Európska komisia

Vedľajší účastníci, ktorí v prvostupňovom konaní podporovali žalobcu: Spolková republika Nemecko a Írsko

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhovel tomuto odvolaniu a zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018, vydaný vo veci T-219/10 RENV World Duty Free Group, SA/Európska komisia ⁽¹⁾;
- zrušil článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom rozhodnutie Komisie 2011/5/ES z 28. októbra 2009 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom ⁽²⁾ považuje dotknuté daňové opatrenie za štátnu pomoc, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie sa zakladá na jedinom odvolacom dôvode, ktorý by mal viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku. Španielsko tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia v zmysle článku 58 Štatútu Súdneho dvora tým, keďže podal nesprávny výklad článku 107 ods. 1 Zmluvy a najmä pojmu selektívnosť štátnej pomoci uvedeného v tomto článku. Tento jediný odvolací dôvod možno rozdeliť na štyri časti:

- v prvom rade Španielsko tvrdí, že Všeobecný súd pochybil pri určení referenčného rámca daňového opatrenia, ktorý sa nezhoduje s referenčným rámcom sporného rozhodnutia;
- v druhom rade sa Španielsko domnieva, že napadnutý rozsudok je poznačený nesprávnym právnym posúdením, keďže Všeobecný súd v ňom neuviedol, že daňové zaobchádzanie s finančným goodwillom predstavuje opatrenie všeobecnej povahy alebo samostatný referenčný rámec alebo vlastný referenčný rámec;
- po tretie Španielsko tvrdí, že rozsudok je tiež poznačený nesprávnym právnym posúdením v tom zmysle, že nesprávne vymedzuje cieľ referenčného rámca a nesprávne pristupuje k porovnávacej skúške požadovanej v súlade s rozsudkom vo veci World Duty Free ⁽³⁾ svetovej dane (rozsudok vo veciach C-20/15 P a C-21/15 P);
- vo štvrtom rade chyba spočívajúca v identifikácii prvku tvoriaceho súčasť referenčného rámca spôsobuje nesprávne právne posúdenie v oblasti znášania dôkazného bremena.

⁽¹⁾ Rozsudok zo 7. novembra 2014, Autogrill España/Komisia (T-219/10, EU:T:2014:939)

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 7, 2011, s. 48.

⁽³⁾ Rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group a i. (C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981)

**Odvolanie podané 29. januára 2019: Španielske kráľovstvo proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata rozšírená komora) z 15. novembra 2018 vo veci T-399/11 RENV, Banco Santander a Santusa/
Komisia**

(Vec C-65/19 P)

(2019/C 112/43)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastníci konania: Banco Santander, S.A. a Santusa Holding, S.L. a Európska komisia

Vedľajší účastníci, ktorí v prvostupňovom konaní podporovali žalobkyne: Spolková republika Nemecko a Írsko

Návrhy odvolateľa

- vyhovieť predmetnému odvolaniu a zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 15. novembra 2018 vo veci T-399/11 RENV, Banco Santander, S.A. a Santusa Holding, S.L./Európska komisia ⁽¹⁾,
- zrušiť článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom rozhodnutie Komisie 2011/282/EÚ z 12. januára 2011 o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) vykonávanom Španielskom ⁽²⁾ považuje sporné daňové opatrenie za štátnu pomoc a
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

V odvolaní sa uvádza jediný odvolací dôvod, na základe ktorého sa požaduje zrušenie napadnutého rozsudku. Španielsko tvrdí Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia práva Únie v zmysle článku 58 Štatútu Súdneho dvora, keď uskutočnil nesprávny výklad článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a predovšetkým nesprávny výklad pojmu „selektivita štátnej pomoci“, uvedený v tomto článku. Tento jediný dôvod odvolania možno rozdeliť na štyri časti:

- Po prvé sa Španielsko domnieva, že Všeobecný súd pochybil, keď stanovil referenčný rámec pre daňové opatrenie, ktorý nezodpovedá referenčnému rámcu napadnutého rozhodnutia.
- Po druhé sa Španielsko domnieva, že napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie, keď konštatuje, že daňové zaobchádzanie s finančným goodwillom predstavuje opatrenie všeobecnej povahy alebo autonómny, či samostatný referenčný rámec,
- Po tretie Španielsko tvrdí, že napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie rovnako z dôvodu, že správne nedefinoval cieľ referenčného rámca a nesprávne uskutočnil komparačné skúmanie, ktoré vyžaduje rozsudok v odvolacom konaní World Duty Free ⁽³⁾ (vec C-20/15 a C-21/15 P),
- Po štvrté, nesprávna identifikácia elementu, ktorý vytvára referenčný rámec, znamená nesprávne právne posúdenie v otázke, komu prináleží dôkazné bremeno.

⁽¹⁾ Rozsudok z 15. novembra 2018, Banco Santander a Santusa/Komisia (T-399/11 RENV, EU:T:2018:787).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 135, 2011, s. 1.

⁽³⁾ Rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group a i. (C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981).

Žaloba podaná 11. februára 2019 – Talianska republika/Rada Európskej únie, Európsky parlament

(Vec C-106/19)

(2019/C 112/44)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, S. Fiorentino, C. Colelli, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Rada Európskej únie, Európsky parlament

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor Európskej únie:

- zrušil nariadenie (EÚ) 2018/1718, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 726/2004, pokiaľ ide o sídlo Európskej agentúry pre lieky ⁽¹⁾,
- uložil Rade a Parlamentu povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, ktorými namieta:

- porušenie článkov 10, 13 a 14 Zmluvy o EÚ. Porušenie článku 114, článku 168 ods. 4 písm. c) a článkov 289 a 294 Zmluvy o fungovaní EÚ: napadnuté nariadenie, ktoré určuje Amsterdam za sídlo Európskej liekovej agentúry, sa iba obmedzuje na prebratie voľby, o ktorej sa rozhodlo na zasadnutí Rady z 20. novembra 2017, pričom Európsky parlament sa nepodieľal na takejto voľbe. Z toho vyplýva, že Parlament, ktorý nijako nemohol ovplyvniť obsah schváleného rozhodnutia, bol prijatím sporného nariadenia, v podstate pozbavený svojej právomoci, ktorá mala byť naopak úplne rešpektovaná v zmysle pravidiel Zmluvy, ktorými sa riadi zvolený legislatívny postup.
- odvodená nezákonnosť napadnutého nariadenia, z dôvodu nezákonnosti rozhodnutia 14559/17 z 20. novembra 2017. Zneužitie právomoci vzhľadom na nedostatok poučenia a skreslenie skutočností: pokiaľ by sa malo rozhodnúť, že uvedené nariadenie mohlo naozaj iba prebrať rozhodnutie prijaté 20. novembra 2017 a že teda neboli narušené právomoci Parlamentu, potom sa samotné nariadenie musí odvodeným spôsobom považovať za poznačené tými istými vadami ako uvedené rozhodnutie, ktoré už Talianska republika vytkla v žalobe podanej vo veci C-59/18.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1718 zo 14. novembra 2018, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 726/2004, pokiaľ ide o sídlo Európskej agentúry pre lieky (Ú. v. EÚ L 291, 2018, s. 3)

**Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania,
ktorý podal Verwaltungsgesichtshof – Rakúsko) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, za účasti:
Clinton Osas Alake alias Klenti Solim a i.**

(Vec C-577/17) ⁽¹⁾

(2019/C 112/45)

Jazyk konania: nemčina

Predsa Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 22, 22.1.2018.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Svea hovrätt – Švédsko) – Dacom Limited/IPM Informed Portfolio Management AB

(Vec C-313/18) ⁽¹⁾

(2019/C 112/46)

Jazyk konania: švédčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 268, 30.7.2018.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Handelsgericht Wien – Rakúsko) – Austrian Airlines AG/MG, NF

(Vec C-566/18) ⁽¹⁾

(2019/C 112/47)

Jazyk konania: nemčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 455, 17.12.2018.

Uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 16. januára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia de Albacete – Španielsko) – Los prestatarios/Globalcaja S. A.

(Vec C-617/18) ⁽¹⁾

(2019/C 112/48)

Jazyk konania: španielčina

Predseda Súdneho dvora nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 455, 17.12.2018.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 8. februára 2019 – Serendipity a. i./EUIPO – CKL Holdings (CHIARA FERRAGNI)

(Vec T-647/17) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie CHIARA FERRAGNI — Staršia slovná ochranná známka Beneluxu Chiara — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2019/C 112/49)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobcovia: Serendipity Srl (Miláno, Taliansko), Giuseppe Morgese (Barletta, Taliansko), Pasquale Morgese (Barletta) (v zastúpení: C. Volpi, L. Aliotta a F. Garbagnati Lo Iacono, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: CKL Holdings NV (Bussum, Holandsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. júla 2017 (vec R 2444/2016-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi jednak spoločnosťou CKL Holdings a jednak spoločnosťou Serendipity a pánmi Giuseppom Morgesom a Pasqualom Morgesom

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 17. júla 2017 (vec R 2444/2016-4) sa zrušuje.
2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila spoločnosť Serendipity Srl a Giuseppe Morgese a Pasquale Morgese.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 392, 20.11.2017.

Žaloba podaná 16. januára 2019 – Orkla Foods Danmark/EUIPO (PRODUCED WITHOUT BOILING SCANDINAVIAN DELIGHTS ESTABLISHED 1834 FRUIT SPREAD)

(Vec T-34/19)

(2019/C 112/50)

Jazyk konania: dánčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Orkla Foods Danmark (Taastrup, Dánsko) (v zastúpení: S. Hansen, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „PRODUCED WITHOUT BOILING SCANDINAVIAN DELIGHTS ESTABLISHED 1834 FRUIT SPREAD“ – prihláška č. 16 930 241

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 1. októbra 2018 vo veci R 309/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) a 2017/1001.

Žaloba podaná 23. januára 2019 – MSI Svetovanje/EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)

(Vec T-41/19)

(2019/C 112/51)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: MSI Svetovanje, marketing, d.o.o (Vrhnika, Slovinsko) (v zastúpení: M. Maček, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Industrial Farmaceutica Cantabria, SA (Madrid, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie nume – prihláška č. 15 120 355

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 8. novembra 2018 vo veci R 722/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila MSI Svetovanje, marketing, d.o.o.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 95 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 94 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 a článku 296 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 28. januára 2019 – AH/Eurofound**(Vec T-52/19)**

(2019/C 112/52)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania***Žalobca:* AH (v zastúpení: N. de Montigny, advokát)*Žalovaná:* Európska nadácia pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok**Návrhy***Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil rozhodnutie z 22. marca 2018 Európskej nadácie pre zlepšovanie životných a pracovných podmienok, ktoré bolo sťažovateľovi oznámené jeho zástupcom prostredníctvom listu právneho zástupcu tejto agentúry, advokátskou kanceláriou Beauchamps, v rozsahu, v akom zamietla jeho sťažnosť z dôvodu porušenia pravidiel ochrany súkromných a osobných údajov, jeho návrh na začatie vyšetrovania v tejto súvislosti, ako aj návrh na náhradu škody, ktoré podal sťažovateľ 2. februára 2018 prostredníctvom svojho zástupcu,
- uložil žalovanej zaplatiť sumu 30 000 eur ako náhradu majetkovej ujmy, ktorú utrpel v dôsledku „data breach“ a v dôsledku zamietnutia jeho návrhu podaného 2. februára 2018,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, keďže toto rozhodnutia neprijal príslušný menovací orgán, ale externá advokátska kancelária bez príslušného mandátu alebo právomoci.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, povinnosti pomoci a článkov 22 a 24 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „Služobný poriadok“), z dôvodu, že žalovaná zamietla jeho návrh bez začatia administratívneho vyšetrovania.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, práva na obranu, konkrétne práva byť vypočutý, a povinnosti starostlivosti.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 26 Služobného poriadku a ustanovení uplatniteľných v oblasti práva ochrany osobných údajov.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na konflikte záujmov a na porušení povinnosti objektivity, nestrannosti a nezávislosti administratívy.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený porušení článku 17 Služobného poriadku a dôvernosti súvisiacej s odborárskymi činnosťami, ktorých sa má právo zúčastniť každý zamestnanec.

Žaloba podaná 29. januára 2019 – Nosio/EUIPO (BIANCOFINO)

(Vec T-54/19)

(2019/C 112/53)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nosio SpA (Mezzocorona, Taliansko) (v zastúpení: J. Gaffere a A. Ottolini, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „BIANCOFINO“ – prihláška č. 16 376 758

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 22/11/2018 vo veci R 2434/2017-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2017/1001.

Žaloba podaná 31. januára 2019 – Cyprus/EUIPO – Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(Vec T-60/19)

(2019/C 112/54)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cyperská republika (v zastúpení: S. Malynicz, QC, V. Marsland, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandria Imathias, Grécko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 – ochranná známka Európskej únie č. 12 172 276

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 20. novembra 2018 vo veci R 2296/2017-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- rozhodol, že EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a nahradí trovy konania vynaložené žalobkyňou.

Uvádzané žalobné dôvody

- odvolací senát pochybil pri svojom posudzovaní podobnosti výrobkov,
- odvolací senát pochybil, keď konštatoval, že bolo možné uplatniť odôvodnenie skoršej judikatúry Všeobecného súdu,
- odvolací senát nesprávne konštatoval, že skoršej národnej ochrannej známke úplne chýba spôsobilosť odlíšiť certifikované výrobky od výrobkov, ktoré certifikované nie sú,
- odvolací senát pochybil pri porovnávaní ochranných známk a posúdení nebezpečenstva zámieny,
- odvolací senát nezohľadnil vnútroštátne ustanovenia a judikatúru, pokiaľ ide o rozsah a účinok národných certifikačných známk.

Žaloba podaná 4. februára 2019 – ECSEL Joint Undertaking/Personal Health Institute International

(Vec T-64/19)

(2019/C 112/55)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: ECSEL Joint Undertaking (v zastúpení: G. Kuyper a P. Brochier, advokáti)

Žalovaný: Personal Health Institute International (Amsterdam, Holandsko)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil žalovanému uhradiť ECSEL sumu vo výške 25 513,84 eura spolu so zmluvnými úrokmi vo výške sadzby 3,5 % od 15. decembra 2014 do úplného zaplatenia.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jeden žalobný dôvod založený na údajnom porušení zmluvy žalovaným, ktorý podľa tvrdenia žalobcu neposkytol orgánu národného financovania žiadne podrobnosti či ďalšie informácie o jeho projekte a nesplnil svoje zmluvné povinnosti, čím je odôvodnené ukončenie zmluvy, pokiaľ ide o žalovaného, podľa relevantných ustanovení článku II.20.1 prílohy II k zmluve o grante.

Žaloba podaná 5. februára 2019 – Sixsigma Networks Mexico/EUIPO – Dokkio (DOKKIO)

(Vec T-67/19)

(2019/C 112/56)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sixsigma Networks Mexico, SA de CV (Mexico City, Mexiko) (v zastúpení: C. Casas Feu, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Dokkio, Inc. (San Mateo, Kalifornia, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu, týkajúci sa slovnej ochrannéj známky DOKKIO – medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu č. 1 308 971

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 21. novembra 2018 veci R 1187/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom zamietla námietku B 2800087,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Sixsigma Networks Mexico, SA de CV,
- uložil Dokkio, Inc. povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Sixsigma Networks Mexico, SA de CV.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.
-

**Žaloba podaná 6. februára 2019 – Südwestdeutsche Salzwerke/EUIPO (Bad Reichenhaller
Alpensaline)**

(Vec T-69/19)

(2019/C 112/57)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Südwestdeutsche Salzwerke AG (Heilbronn, Nemecko) (v zastúpení: M. Douglas, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Bad Reichenhaller Alpsaline – prihláška č. 17 126 517

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. decembra 2018 vo veci R 412/2018-1

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie a zapísal prihlášku obrazovej ochrannej známky Európskej únie č. 17 126 517 v rozsahu, v akom bola zamietnutá,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 7. februára 2019 – DK Company/EUIPO – Hunter Boot (DENIM HUNTER)

(Vec T-74/19)

(2019/C 112/58)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: DK Company A/S (Ikast, Dánsko) (v zastúpení: S. Hansen, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Hunter Boot Limited (Edinburgh, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie DENIM HUNTER – prihláška č. 14 649 891

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 16. novembra 2018 vo veci R 849/2018-2

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zmenil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania žalobkyne.

Uvádzaný žalobný dôvod

Odvolací senát vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol o existencii pravdepodobnosti zámeny medzi ochrannými známkami.

Žaloba podaná 8. februára 2019 – Comune di Milano/Parlament a Rada

(Vec T-75/19)

(2019/C 112/59)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Comune di Milano (v zastúpení: F. Sciaudone, M. Condinanzi a A. Neri, advokáti)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1718 zo 14. novembra 2018, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 726/2004, pokiaľ ide o sídlo Európskej agentúry pre lieky (ďalej len „EMA“),
- vyhlásil neúčinnosť rozhodnutia Rady z 20. novembra 2017 v zmysle bodu 6 rokovacieho poriadku z 22. júna 2017,
- uložil Rade a Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý dôvod je založený na porušení zásad zastupiteľskej demokracie (článok 10 ZEÚ), inštitucionálnej rovnováhy a lojálnej spolupráce (článok 13 ZEÚ), ako aj porušení podstatných formálnych náležitostí a porušení článku 14 ZEÚ.

- Žalobca namieta porušenie dotknutých zásad, pretože: (i) sídlo EMA bolo vybrané jedinou inštitúciou, Radou, na základe rozhodovacieho procesu vedúceho k rozhodnutiu z 20. novembra 2017, ktoré určilo obsah napadnutého nariadenia (t.j. umiestnenie sídla EMA v Amsterdame), mimo riadneho legislatívneho postupu a pred jeho začatím; (ii) v priebehu procesu výberu sídla EMA, ktorým sa *de facto* vyčerpal rozhodovací proces, Rada a Komisia – jediné dve inštitúcie zapojené do procesu výberu – nezapojili Parlament; (iii) v rámci riadneho legislatívneho postupu Rada a Komisia postavili Parlament pred hotovú vec (už uskutočnenej) voľby Amsterdamu ako sídla úradu; (iv) Rada a Komisia neponechali Parlamentu žiadny priestor na vyhodnotenie alebo spochybnenie tohto rozhodnutia, pričom ho navyše nútili uzavrieť legislatívny postup v čo najkratšom čase; (v) Parlament nebol v priebehu legislatívneho procesu schopný plniť svoje úlohy napriek tomu, že mu to ukladajú zmluvy, a proti svojej vôli bol donútený „ratifikovať“ rozhodnutie prijaté Radou.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci v prejednávanej veci a na porušení zásad transparentnosti, riadnej správy vecí verejných a spravodlivosti.
- Podľa žalobcu bolo cieľom výberového konania určiť najlepšiu ponuku na premiestnenie sídla EMA na základe objektívnych výberových kritérií stanovených vo výzve na predkladanie ponúk. V tomto prípade však určenie sídla losovaním bez ďalšieho predchádzajúceho zisťovania neumožňovalo overiť chýbajúcu rovnocennosť dvoch kandidátúr Milána a Amsterdamu a neumožnilo vybrať najlepšiu ponuku. Navyše výsledok hlasovania z 20. novembra 2017 v prospech Amsterdamu vyplynul z toho, že Komisia nepristúpila k skutočnému zisťovaniu a holandská ponuka bola zavádzajúca (navyše vo viacerých podstatných bodoch). V dôsledku toho členské štáty hlasovali za kandidatúru Amsterdamu na základe mylného predpokladu, že spĺňa požiadavky podľa výzvy na predkladanie ponúk, ako aj osobitné potreby agentúry. Holandská ponuka bola navyše po hlasovaní 20. novembra 2017 *ex post* pozmenená (k horšiemu). Zmeny v ponuke boli predmetom tajného dvojstranného rokovania. Vady rozhodnutia z 20. novembra 2017 spôsobujú nelegitímnosť napadnutého nariadenia.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných
- V tejto súvislosti sa uvádza, že rozhodovací proces, ktorý viedol k určeniu nového sídla EMA, sa vyznačoval absenciou foriem a metód určených na zaručenie nevyhnutnej transparentnosti. Nedostatky týkajúce sa zisťovania a následné dvojstranné a tajné opätovné prerokovanie niektorých podstatných podmienok holandskej ponuky zvyšujú závažnosť porušenia zásady transparentnosti. Okrem toho neboli zohľadnené mnohé aspekty relevantné pre rozhodnutie. Skutočný nedostatok hodnotenia ponúk a skreslenie holandskej ponuky Komisiou z hľadiska troch podstatných aspektov (podlahová plocha dočasného sídla, finančné podmienky, neschopnosť zabezpečiť operačnú kontinuitu agentúry) zvyšujú závažnosť porušenia zásady riadnej správy vecí verejných.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa týka rozhodnutia Rady z 11. septembra 2009 o prijatí jej vnútorného rokovacieho poriadku, ako aj porušenia procesných pravidiel Rady z 31. októbra 2017
- V tejto súvislosti sa tvrdí, že spôsob postupu a výsledky hlasovania sú poznačené porušením osobitných noriem, ktoré mala Rada dodržiavať, a spôsobujú nezákonnosť rozhodnutia z 20. novembra 2017, ako aj napadnutého nariadenia.

Žaloba podaná 12. februára 2019 – Apostolopoulou a Apostolopoulou Chrysanthaki/Komisia

(Vec T-81/19)

(2019/C 112/60)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Zoi Apostolopoulou (Atény, Grécko), Anastasia Apostolopoulou- Chrysanthaki (Atény) (v zastúpení: D. Gouskos, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- spojil túto vec s vecou zapísanou pod číslom T-721/2018, ktorá začala na návrh tých istých žalobcov z 25. októbra 2018,
- vyhovel žalobe a uložil žalovaným spoločne a nerozdielne zaplatiť každému žalobcovi celkovú sumu 1,1 milióna eur ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú utrpeli pri porušení ich osobnostných práv, ako je podrobne uvedené v ich žalobe,
- uložiť žalovaným, aby sa v budúcnosti zdržali akéhokoľvek porušenia osobnostných práv žalobcov,
- uložil prvému žalovanému, aby svojím vyhlásením očistil dobré meno a dobrú povesť žalobcov,
- uložil žalovaným povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba sa podáva proti Európskej komisii a Európskej únii. Keďže Európska únia je v konaní pred Súdny dvorom vždy zastúpená inštitúciou, ktorej sa sporný akt alebo správanie pripisuje, Komisia sa v dôsledku toho v tejto žalobe označuje za jedinú žalovanú.

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti lojality a spravodlivosti medzi účastníkmi konania, porušení základnej zásady riadneho výkonu spravodlivosti a porušení práva žalobcov na spravodlivý proces.
 2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení ľudskej dôstojnosti a zásahu do osobnosti žalobcov v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných.
 3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady zákonnosti, dobrej viery a legitímnej dôvery.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK